

Up. 535

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ
ΥΜΝΩΔΟΥ

ΥΜΝΟΙ & ΩΔΑΙ

ΕΝ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΡΙΦΩΝΩ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

«Καθάπερ ἐν χορῷ κορυφαίου κατάρ-
ξαντος συνεπηγεῖ ἅπας ὁ χορὸς ἀν-
δρῶν ἐν διαφόροις φωναῖς βαρυτέ-
ραις καὶ ὀξυτέραις μίαν ἡμιελή ἀρμο-
νίαν κεραννύντων».

(ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ
ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
"ΜΟΥΣΙΚΗ",
ΖΑΧΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
ΑΘΗΝΑΙ
13 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 13

Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Αρ. Εισαγ. 12640

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Οἱ ἀνὰ χεῖρας «Ὑμνοὶ καὶ Ὠδαί» εἶναι μελωδίαὶ ἐκ τῶν διὰ παραδόσεως εἰς ἡμᾶς περισθαισῶν πλὴν τῶν χερουβικῶν καὶ κοινωνικῶν.

Ἀποκαθάραντες δὲ ταύτας ἀπὸ τοῦ ῥυπου τῆς ἀρρυθμίας καὶ ἐκμελείας, ὃν ἐπικόλλησεν ἡ μακραίων δουλεία, ἐκδίδομεν νῦν αὐτάς εὐχόμενοι ὅπως οἱ ἐπιγιγνόμενοι πράξωσί τι κρεῖττον εἰς οἰκοδομὴν τῶν προσευχομένων, καὶ τὰ μάλιστα πρέπον εἰς ὕμνον καὶ λατρείαν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Ἐν τούτοις δὲ τοῖς ᾠσμασι φαίνεται ἀρμόζουσα ἡ τρίφωνος συμφωνία μᾶλλον ἢ ἡ τετράφωνος· διότι ἡ μελικὴ σύστασις, ἥτοι ἡ μελοποιία τῶν ὕμνων τούτων, ταύτην φυσικώτατα ἐπιδέχεται.

Ἐχει δὲ τὸ προσὸν ἡ τοιαύτη ἀρμονικὴ συμφωνία νὰ μὴ ἀφανίζῃ τὴν κυρίως ᾠδὴν, τὴν ἀρχικὴν δηλαδὴ καὶ πρώτην φωνήν, τοῦναντίον δέ, ἐνισχύει καὶ χρωματίζει ἔτι μᾶλλον αὐτήν, διὰ τῆς συνηχίσεως τῶν συμφῶνων ἀρμονικῶν φθόγγων.

Ὅτι δὲ ἐν τῇ ᾠδῇ ἐγίγνετο χρῆσις τῆς κράσεως μόνον τῶν συμφῶνων φθόγγων, ἐν δὲ τῇ ὀργανικῇ μουσικῇ, οὐ μόνον τῶν συμφῶνων

ἀλλὰ καὶ τῶν παραφώνων, ἀποδεικνύει τὸ ἐπόμενον ἀρχαῖον χωρίον τοῦ Ἀγιοπολίτου (7ος ἢ 8ος αἰών): «Καὶ λαμβάνεται ἐπὶ μὲν τῶν φσμάτων κρᾶσις μόνη ἢ σύμφωνος (δηλ. ἐκ τῶν συμφώνων φθόγγων), ἐπὶ δὲ τῶν μελῶν (τῶν ὀργανικῶν) ἀμφοτέρα» (δηλ. καὶ οἱ σύμφωνοι καὶ οἱ παράφωνοι φθόγγοι). Τὸν δὲ λόγον ἀνάγνωθι ἐν τῷ 39β ἐρωτήματι τοῦ ΙΘ' προβλήματος τοῦ Ἀριστοτέλους, ὡς καὶ ἐν τῷ περιφήμῳ χωρίῳ τῶν Νόμων τοῦ Πλάτωνος (Βιβλ. Ζ'), ἐν ᾧ γίγνεται λόγος περὶ ταῦτοφωνίας καὶ ἑτεροφωνίας ὀργάνων καὶ ᾠδῆς· ἥτοι περὶ προσχόρδων, καὶ ἑτεροφώνων, συμφώνων καὶ ἀντιφώνων.

Ἐν ἄλλῳ δὲ χωρίῳ ὁ Πλάτων (Νομ. βιβλ. Β' 655) ἰδοὺ πῶς ὀρίζει τὴν ἁρμονίαν:

Τῇ δὲ τῆς κινήσεως τάξει, ῥυθμὸς ὄνομα εἶη. Τῇ δ' αὖ τῆς φωνῆς, τοῦ τε ὀξεοῦ ἅμα καὶ τοῦ βαρέος συγκεραννυμένων Ἀρμονία».

Ὁ δὲ Λογγίνος περὶ ὕψους τάδε:

«Τὰ μέλη ἢ ἀπλῶς (μονοφώνως solo) ἢ κατὰ σύγκρασιν κρουομένων τῶν φθόγγων ἐξηχεῖται. Ἡ δὲ σύγκρασις γίνεται, συμφώνων ἢ διαφώνων κρουομένων».

Ὅτι δὲ καὶ ἐν τοῖς αὐλοῖς οἱ παλαιοὶ μετεχειρίζοντο ἁρμονίαν ἀποδεικνύουσι καὶ τὰ χωρία τοῦ Πλουτάρχου περὶ Μουσικῆς (§ 173 καὶ 175), ὡς καὶ τὸ ὑπόρχημα τοῦ Πρατίνα ἐν ᾧ λέγεται ὅτι οἱ χορευταὶ συνέψαλλον τοῖς αὐληταῖς ἐν ἁρμονίᾳ, ὅπερ καὶ ἐξώργισε τὸν Πρατίναν, διότι αὐτὸς ἤθελεν ἵνα οἱ αὐληταὶ

αὐλῶσι ταῦτοφώνως τὸ μέλος τῶν χορευτῶν, ὅπερ ἦν πατριον· «τοὺς γὰρ ἀρχαίους πάντα πρόσχορδα κρούειν» τοῦτέστι ταῦτοφώνως (à l'unisson) κατὰ Πλούταρχον περὶ μουσικῆς (§ 285). Τίνι δὲ τρόπῳ γίγνεται χρῆσις τῶν τε συμφώνων καὶ παραφώνων φθόγων ἐν τῇ ἀρμονίᾳ διδάσκει Μιχαὴλ ὁ Ψελλός.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ δὲ συμφώνῳ καὶ ἀρμονικῇ κράσει ἐψάλλοντο τὰ ἀρχαῖα χορικὰ ᾄσματα τῶν λυρικῶν καὶ τραγικῶν ποιητῶν, ὡς ἀποφαίνεται ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ περὶ Κόσμου :

«Καθάπερ ἐν χορῷ κορυφαίου κατάρξαντος, συνεπηχεῖ ἅπας ὁ χορὸς ἀνδρῶν ἐν διαφόροις φωναῖς βαρυτέραις καὶ ὀξυτέραις μίαν ἐμμελῆ ἀρμονίαν κεραννύντων».

Εἶναι δὲ ἄξιον θαυμασμοῦ ὅτι ὁ κατ' ἐξοχὴν χριστιανὸς καὶ Ἑλλὴν πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ μέγας τῆς Καισαρείας ποιμὴν, ὁ οὐρανοφάντωρ Βασίλειος τοιοῦτους συμφώνους καὶ ἀρμονικοὺς κατήρτισε τοὺς χοροὺς ἐν τῇ κατ' Αὐτὸν Μητροπόλει πρὸς αἶνον καὶ δόξαν τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ Μιχαὴλ ὁ Ψελλός († 1050) λέγων τάδε :

«Προστέθεικε δὲ ταῖς χοροστασίαις, τοὺς κύκλους (τοὺς χορούς) τῶν ψαλλόντων, ἐπηύξησε τοῖς μέλεσι μέλη καὶ τοῖς ῥυθμοῖς ῥυθμοὺς πρὸς τὴν τοῦ Κρείτανος ὕμνωδιαν. Οὐδὲ τὸ θῆλυ πόρρω τῶν τοιούτων ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ταύταις (ταῖς θηλείαις) ἐστὶ τινα μέλη συνεπηχοῦντα τοῖς μεῖζοσι χοροῖς».

Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ φαίνεται πράττων ὁ Μέγας Βασίλειος ὅ,τι πρὸ αἰώνων (548 π.χ.) ἔπραξεν ἐν τῇ μουσικῇ ὁ ἐξ Ἑρμιόνης ποιητῆς καὶ μουσικὸς Λᾶσος, ὁ διδάσκαλος τοῦ Πινδάρου, περὶ οὗ ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Μουσικῆς λέγει: «Λᾶσος δ' ὁ Ἑρμιονεὺς εἰς τὴν διθυραμβικὴν ἀγωγὴν μεταστήσας τοὺς ῥυθμοὺς καὶ τῇ τῶν αὐλῶν πολυφωνίᾳ κατακολουθήσας, πλείοσί τε καὶ διερριμμένοις φθόγγοις χρησάμενος, εἰς μετάθεσιν τὴν προ-
υπάρχουσαν ἤγαγε μουσικὴν».

Καὶ ὡς ἐκεῖνος ἐν τοῖς περιωνύμοις ὕμνοις αὐτοῦ τοῖς εἰς Δῆμητρα τῆς Ἑρμιόνης, ἐν τοῖς διθυράμβοις καὶ τοῖς κυκλίοις χοροῖς με-
τεχειρίσθη πολλοὺς καὶ ποικίλους χοροὺς καὶ διὰ τοῦτο Κυκλιοδιδάσκαλος ἐκλήθη, οὕτω καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, Χριστιανὸς αὐτὸς Κυ-
κλιοδιδάσκαλος, ἐν τῇ λειτουργίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ὕμνογραφίᾳ διὰ τοῦτο δὲ καὶ φθονηθεὶς καὶ λοιδορούμενος ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Του
ἐθνικὸς καὶ ἐλληνίζων «διὰ τὸ ἐπὶ ταῖς ψαλ-
μῳδίαις ἔγκλημα, ἐφ' ᾧ ὠφείλον ἐγκαλύπτεσθαι»,
ὥς λέγει ἐν τινὶ ἐπιστολῇ του.

Περίεργος δ' εἶναι καὶ ἡ μεταχειρίσις τῆς αὐ-
τῆς λέξεως «συνεπηχεῖν» τοὺς χοροὺς, ἣν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω μεταχειρίζεται.

Ἡ διὰ χορῶν ἐν μουσικῇ συμφωνία λατρεία καὶ ἀνύμνησις τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος εἶναι ἡ ὄντως
χριστιανικὴ καὶ ἀκραιφνὴς Ἑλληνικὴ ἀντίληψις.

Οὕτως ἐνόει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος τὸ «συμφωνίας ἐκ τῆς ψαλμωδίας γενομένης».

Οὕτως ἐνόει ὁ Χρυσόστομος, ὁ μαθητὴς τοῦ δεινοῦ ἐθνικοῦ διδασκάλου τῆς Ἀντιοχείας Λιβανίου, λέγων: «Ἄσμα, τὸ συγκείμενον συμφωνία καὶ ῥυθμῷ. Τοῦτο καὶ μόνον διανίστησι τὰς ψυχὰς, καὶ πτεροὶ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ἀπολύει».

Τὴν τοιαύτην δὲ πρὸς τὴν ἐμμελῆ ἁρμονίαν εὐπάθειαν καὶ συμπάθειαν τῆς ψυχῆς παρατηρήσαντες καὶ οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι εἶπον περὶ τῆς ψυχῆς «ἢ ὅτι εἶναι ἁρμονία, ἢ ὅτι μετέχει ἁρμονίας» (Ἀριστ. Πολιτ. VIII).

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ἥς τὰ βήματα καθωδήγει τὸ συμπλεγμα τῶν Χαρίτων καὶ ἐρρύθμιζεν ἡ μελίθογγος ᾠδὴ τῶν ἰοπλοκάμων Μουσῶν, τοιοῦτους καρτήρτισε τοὺς χοροὺς τῆς Ἀγίας Σοφίας καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων διὰ τῶν νεαρῶν τῶν Αὐτοκρατόρων Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἡρακλείου.

Καὶ ὅτε οἱ Ρῶσσοι παρέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθοδοξίαν παρὰ τοῦ βυζαντίου, φαίνεται βέβαιον ὅτι παρέλαβον καὶ τὴν ἱερὰν μουσικὴν, ταύτην δηλαδὴ τὴν τρίφωνον ἥ, ὡς λέγει τὸ χρονικὸν τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τὴν «τρίσυνθετον γλυκυφωνίαν».

Τὸ γενεαλογικὸν βιβλίον τοῦ Κυπριανοῦ (ΙΔ' -ΙΕ' αἰών) ἰδοὺ τί λέγει:

«Μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Δουκὸς Γιαροσλάβου, ἐγγόνου τοῦ Ἀγίου

Βλαδιμήρου, ἦλθον τρεῖς εὐσεβεῖς Ἕλληνες ψάλλται μετὰ τῶν συμαθητῶν των εἰς Κίεβον. Διὰ τούτων ἤρχισεν ἐν τῇ Ρωσικῇ χώρᾳ ἡ τρι-
σύνθετος γλυκυφωνία καὶ τερπνοτάτη
χορική ψαλμωδία πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ
θεοῦ»

Καὶ ἕτερον:

«Ἐπὶ Ἀννης Κομνηνῆς, Μιχαήλ μητροπολίτης
πολυμαθέστατος ἔφθασεν εἰς Κίεβον μετὰ κλη-
ρικῶν καὶ ψαλτῶν» (Χρονικὸν Γκουστίνσκη,
Μοναχοῦ Ἰωακείμ).

Τὸ ὁμόφωνον δὲ τὸ καὶ ἄλλως λεγόμενον
ταυτόφωνον καὶ ἄκρατον, οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀ-
ριστοτελικῆς ἐποχῆς μετεχειρίζοντο εἰς ὠρι-
σμένας περιστάσεις, ὅτε ἀπητεῖτο ἡ ἐπίδειξις
καὶ ἐκδήλωσις ὠρισμένου ἤθους.

Τότε δὲ ἐγίνετο χρῆσις μελωδίας ἐν ὠρι-
σμένῃ τινὶ κλίμακι μονωδικῶς ἐκτελουμέ-
νης· καὶ τότε ἡ μελωδία αὕτη θὰ εἶχε τοῦτο
ἢ ἐκεῖνο τὸ ἦθος. Ἀλλ' ἐν τῇ μίξει καὶ κρά-
σει καὶ συνηχίσει τῶν συμφώνων καὶ παράφω-
νων φθογγῶν δὲν διακρίνεται ἦθος καὶ χαρα-
κτήρ. Τοῦτο λέγει καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
Ιθ' προβληματι:

«Ἄλλ' ἡ συμφωνία ἦθος οὐκ ἔχει».

Ἐκεῖ δ' ὁ Ἀριστοτέλης λέγει «διὰ τὶ χαί-
ρομεν εἰς τὴν συμφωνίαν».

Καὶ ὅταν ἀκούωμεν συμφωνικὸν τι ἄσμα δὲν
δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἰς τίνα ἦχον ἀνήκει· δι-
ότι εἶναι κράσις πολλῶν ἤχων. «Ὅπως. ὅταν

συγκιρνᾶται οἶνος καὶ μέλι δὲν καλεῖται τὸ κρᾶμα οὔτε οἶνος οὔτε μέλι ἀλλὰ οἶνόμελι, οὕτω καὶ ἐν τῇ συμφωνίᾳ», οὕτω λέγει ὁ Πορφύριος.

Ἄλλ' ἡ συνήχησις τῶν συμφῶνων φθογγῶν πρέπει νὰ ἦναι ὁμαλὴ καὶ νὰ προσπίπτῃ προσηνῆς, πραεῖα καὶ ἡρεμὸς εἰς τὰς ἀκοὰς. Οἱ θόρυβοι δὲ καὶ οἱ κροτοθόρυβοι πρέπει νὰ ἀποφεύγνῃται· διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἁρμονίας. Τοὺς τοιούτους θορύβους ἔχοντες ἐν ὄψει οἱ παλαιοὶ ἔλεγον:

»Ἔστω δ' ἡ θίζις τῆς χορδῆς ἡθικὴ οὐ κρουστικὴ».

Καὶ ὁ θεὸς ἐπιφανεῖς ἐν Χωρὴβ ἐφάνη οὐκ ἐν συσεισμῷ, ἀλλ' ἐν αὖρα λεπτῇ.

Διὸ καὶ οἱ τοὺς θεῖους ὕμνους ᾄδοντες πρέπει νὰ ὦσιν οὐχὶ ἀπαίδευτοὶ τινες καὶ φωνασκοὶ καὶ κραιπαλῶντες καὶ ἀσύνητοι καὶ ἀμαθεῖς, ἀλλ' ἄχραντοι παῶν, κεκαθερμένοι καὶ πρὸς τὸν τοιοῦτον σκοπὸν κατεσκευασμένοι. Μὴ λησμονῶμεν δ' ὅτι ἡ ἀληθὴς ψδῆ, ὡς καλαισθητικὴ τέχνη, εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ ᾄδοντος.

Τὸ συναίσθημα τὸ ἡλεκτρίζον, τὸ βλέμμα τὸ φωτίζον τὴν ἰδέαν, ἡ χειρονομία ἡ ζωγραφουσα τὴν σκέψιν, δίδουσιν αἶμα, παλμὸν, ψυχὴν εἰς τὸ ᾄσμα.

Τὸ ᾄσμα τὸ χωρισμένον ἀπὸ τοῦ ᾄδοντος εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Ἀδάμ ἄνευ τῆς πνοῆς τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἀθήνησι, Σεπτέμβριος 1923

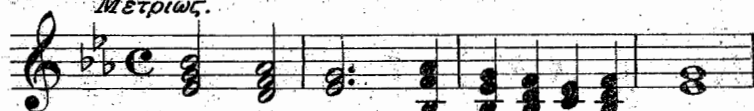
Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ

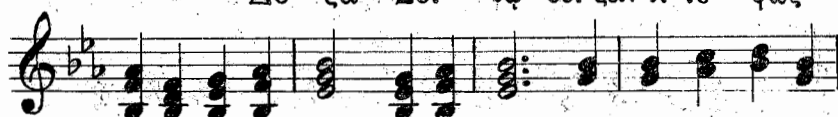
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἦχος Δ'
Τὸ πάλαι Δώριος

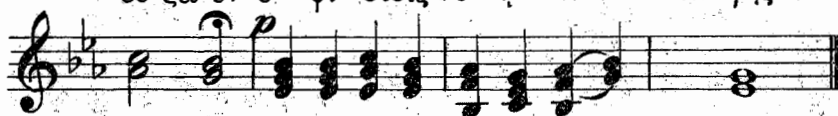
Μετρίως.

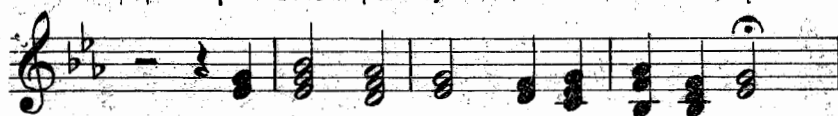
Δόξα Σοι τῷ δεῖξαν-τι τὸ φῶς

δό-ξα ἐν ὑ-ψί-στοις θε-ῷ καὶ ἐ-πὶ γῆς εἰ-

-ρή-νη ἐν ἀνθρώποις εὐ-δο-κί - - - α

Ἐ-μνοῦ-μέν Σε, εὐ-λο-γοῦ-μέν Σε

προ-σκυ-νοῦμεν Σε, δο-ξο-λο-γοῦμεν Σε εὐ-χα-ρι-

στοῦ-μεν Σοι δι-ὰ τὴν με-γά-λην Σου δό-ξαν .

Κύ-ρι-ε βα-σι-λεῦ ἐ-που-ρά-νι-ε Θε-ὲ

Πά-τερ παντὸ κρά-τωρ Κύ-ρι-ε Υἱ-ὲ μο-νο-γε-

νὴς Ἰ-η-σοῦ Χρι-στέ καὶ ἁ-γί-ον

πνεῦ-μα Κύ-ρι-ε ὁ Θε-ὸς

ὁ ἁ-μνὸς τοῦ Θε-οῦ ὁ Υἱ-ὸς τοῦ Πα-τρὸς

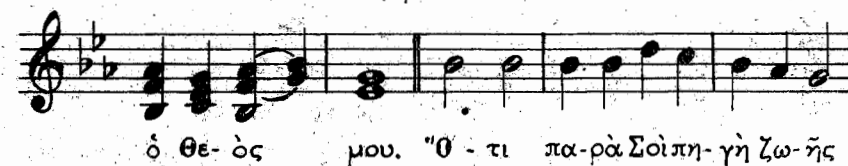
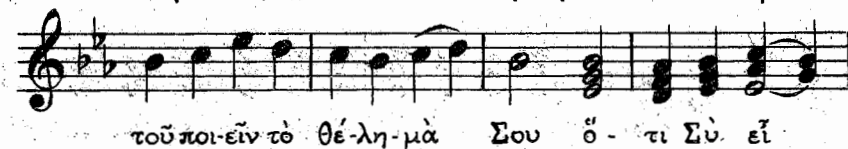
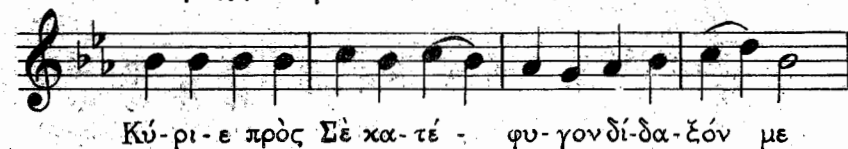
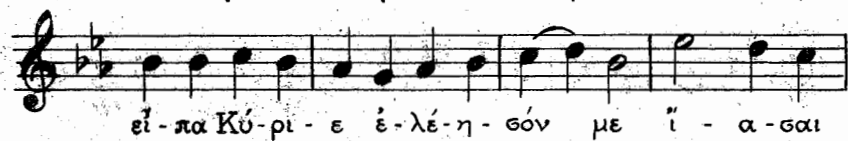
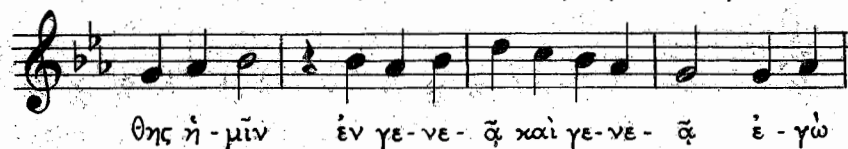
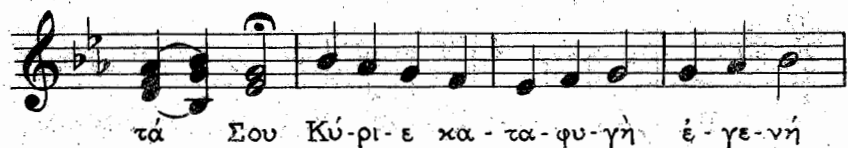
ὁ αἴ-ρων τὴν ἁμαρ-τί-αν τοῦ κό-σμου ἐ-

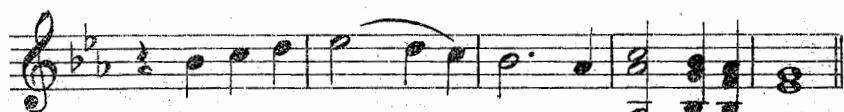
λέ-η-σον ἡ-μᾶς ὁ αἴ-ρων τὰς ἁμαρ-τί-

-ας τοῦ κό - σμου, Πρὸς-δε-ξαι τὴν δέ-η-σιν ἡ -
 -μῶν ὁ κα-θή-με-νος ἐκ δε-ξι-ῶν τοῦ Πα-τρὸς
 καὶ ἐ-λέ-η-σον ἡ-μᾶς. Ὁ -τι Σὺ εἶ μό-νος
 ἁ-γι-ος Σὺ εἶ μό-νος Κύ-ρι-ος Ἰ-η-σοῦς Χρι-
 στὸς εἰς δό - ξανθε-οῦ Πατρὸς ἁ - μὴν.
 Καθ' ἐ-κά-στην ἡ-μέ-ραν εὐ-λο - γή-σω Σε
 καὶ αἰ-νέ-σω τὸ ὄ - νο - μά Σου εἰς τὸν αἰ-ῶ-
 -να καὶ εἰς τὸν αἰ-ῶ-να τοῦ αἰ-ῶ - νος

Κα-τα-ξί-ω-σον Κύ-ρι-ε ἐν τῇ ἡ-
 -μέ-ρα ταύ-τῃ ἁ-να-μαρ-τή-τους φυλα-χθῆ-
 -ναι ἡ-μᾶς. (1) Εὐ-λο-γη-τός, εἰ Κύ-ρι-
 -ε ὁ Θε-ὸς τῶν Πα-τέ-ρων ἡ-μῶν καὶ
 αἰ-νε-τὸν καὶ δε-δο-ξα-σμέ-νον τὸ ὄ-νο-μά
 Σου εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας ἁ-μῆν. Γέ-νοι-το Κύ-ρι-ε
 τὸ ἔ-λε-ός Σου ἐφ' ἡ-μᾶς κα-θά-περ ἡλ-
 πί-σα-μεν ἐ-πὶ Σε. Εὐ-λο-γη-τός εἰ

(1). Ἡ δευτέρα φωνή ὡς εὐκόλως νοουμένη δὲν τυποῦται.

ἐν τῷ φω-τί

Σου ὁ - ψό - με - θα φῶς.

Πα - ρά - τει - νον τὸ ἑ - λε - ὅς Σου τοῖς γι - νώ - σκουσί

Σε Ἁ - γι - ὁς ὁ Θε - ὁς ἁ - γι - ὁς ἰ - σχυ -

ρὸς ἁ - γι - ὁς Ἀ - θά - να - τος ἑ - λέ - η - σον ἡ - μᾶς.

Δόξα καὶ νῦν, ἅγιος ἀθάνατος.

2

Γοργῶς.

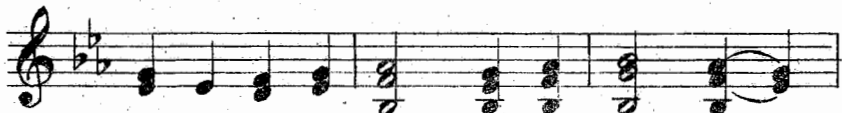
Σή - με - ρον σω - τη - ρί - α τῷ κό - σμῳ

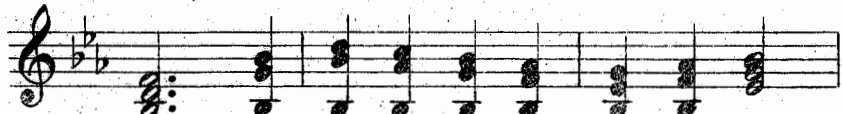
γέ - γο - νεν ἃ σω - μεν τῷ ἀ - να - σταν - τι ἐκ τά -

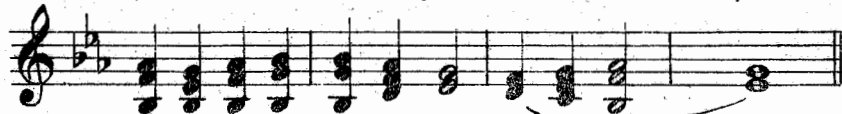
- φου καὶ ἀρ - χη - γῶ τῆς ζω - ῆς ἡ - μῶν κα - θε -

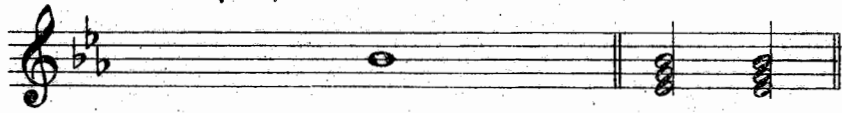
- λών γὰρ τῷ θα - νά - τῷ τὸν θά - να -

- τον τὸν νῆ - κος ἔ - δω - κεν ἡ - μῖν

καὶ τὸ μέ - γα ἔ - λε - ο ————— ος

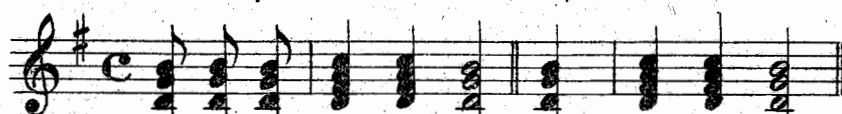
Εὐλογημένη ἡ βασιλεία..... αἰώνων. Ἄ - μὴν.

Κύ - ρι' ἔ - λέ - η - σον. Σοὶ Κύ - ρι - ε

Κύ - ρι' ἔ - λέ - η - σον.

Κύ - ρι' ἔ - λέ - η - σον Σοὶ Κύ - ρι - ε.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

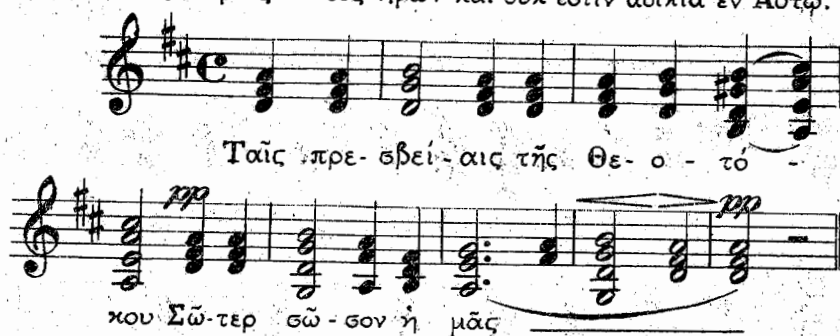

Ταῖς πρε - βρεῖ - αῖς τῆς Θε - ο - τό -
κου Σῶ - τερ σῶ - σον ἡ - μᾶς

Ὅτι ὑψηλὸς ὁ Κύριος· ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει.

Ταῖς πρεσβεΐαις κτλ.

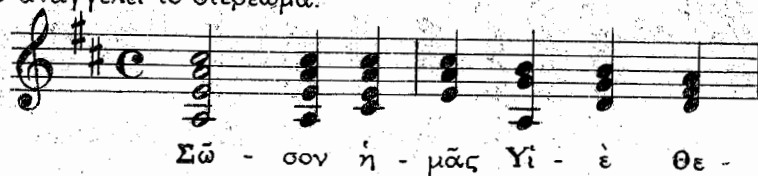
Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν Αὐτῷ.

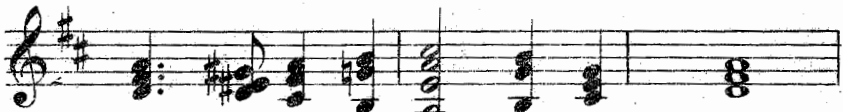
Ταῖς πρε - βρεῖ - αῖς τῆς Θε - ο - τό -
κου Σῶ - τερ σῶ - σον ἡ μᾶς

Μετὰ τὴν αἴτησιν.

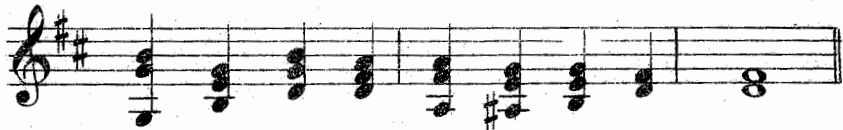
Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Σῶ - σον ἡ - μᾶς Υἱ - ἐ Θε -

-οὐ ὁ ἀ - να - στας ἐκ νε - κρῶν

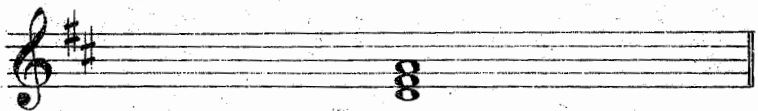
ψάλ - λον - τας Σοι ἀλ - λη - λού - ι - α.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ὥρμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλει γνῶσιν.

Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ τρέφων ἡμᾶς καὶ διδούς πνοὴν καὶ
ζωὴν καὶ τὰ πάντα.

Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

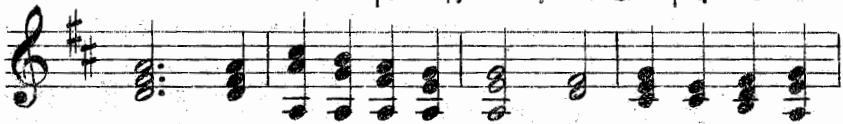

Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν καὶ αἰεὶ.....

Γοργῶς.

Ὁ Μο - νο - γε - νῆς Υἱ - ὅς καὶ Λό - γος τοῦ Θε -

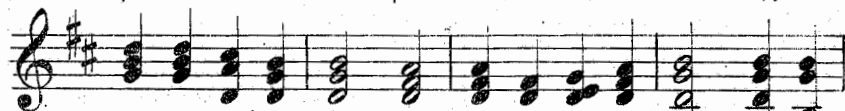
οὐ ἀ - θά - να - τος ὁ - πάρ - χων καὶ κα - τα - δε -

- ξά-με-νος δι - ἅ τὴν ἡ - με - τέ-ραν σω-τη -

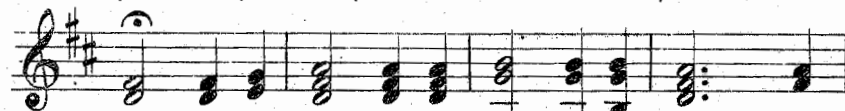
-ρί - αν — σαρκω-θῆ - ναι — ἐκ τῆς ἀ-

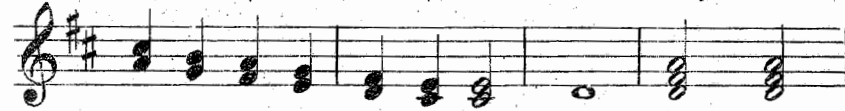
-γί-ας θε-ο - τό - κου καὶ ἀ-ει-παρ-θέ - νου Μα-

-ρί - ας ἀ - τρέ-πος ἑ - ναν-θρω-πή -

-σας σταυ-ρο-θεὶς τε Χρι - στὲ ὁ θε - ὅς θα -

-νά-τω θά-να - τον πα-τή - σας εἰς ὧν

τῆς ἀ-γί - ας Τρι-ά - δος συν-δο-ξα-ζό -

- με-νος τῷ Πα-τρὶ καὶ τῷ Ἀ - γί - ω

Πνεύ-μα-τι σῶ - σον ἡ - μᾶς —

Ὁ τόνος ἦτοι ἡ βάση, ἥτοι τὸ ἴσον τοῦ ψάλλοντος χοροῦ δύναται νὰ ᾖναι ὑψηλότερος ἢ χαμηλότερος τοῦ τετυπομένου διότι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δυνάμεως καὶ ποιότητος τῆς φωνῆς τῶν ψαλλόντων· ἀλλὰ, κατ' ἐμὲ κριτὴν, δὲν πρέπει νὰ ᾖ ὑψηλότερα ἡ βάση τῆς τετυπωμένης, ἵνα μὴ τὸ ἄκουσμα ἡχῇ ἀγωνιώδες καὶ ἀνάρμοστον τῷ προσευχομένῳ.

Ἄ - μὴν. Ἄ - - γι - - ος ὁ

θε - ὅς, ἄ - γι - ος ἰ - σχυ - ρός, ἄ - γι - ος ἄ -

θά - να - τος ἐ - λέ - η - σον ἡ - μᾶς

Δόξα Πατρὶ... καὶ νῦν... ἅγιος ἀθάνατος κτλ.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός. μέχρι τέλους.

Ὅταν δὲν λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς ψάλλεται τότε τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Βήματος· εἶναι δὲ τὸ μέλος ἀρχαῖον (ἴδε προλεγ. "Ἱερᾶς Ὑμνωδίας").

Musical score for a song in Greek, featuring seven staves of music. The key signature is two sharps (F# and C#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the notes, with some words appearing above notes.

The lyrics are:

'A
 γι ο ος
 ο i Θε ο ος ος ος
 γι
 α γι ο ος α
 θα
 -va vai α -θα -va -το

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ.

Δόξα... καὶ νῦν... καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν.
Δύναμις. Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνούμεν. κτλ.

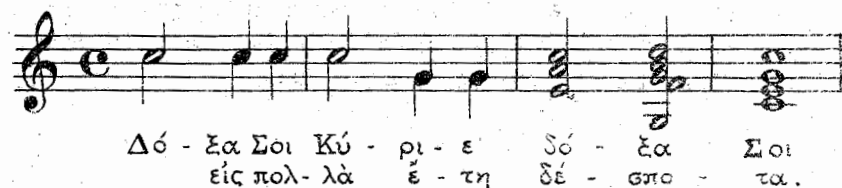
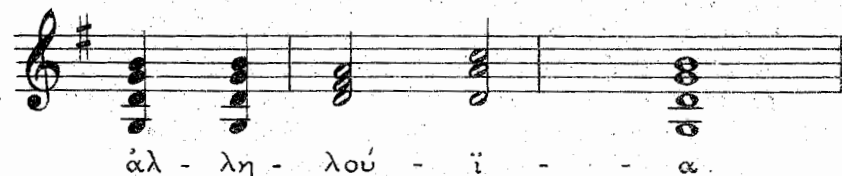
Εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς.

"Ο - σοι εἰς Χρι - στὸν ἐ - βα - πτι -
 - σθη - τε Χρι - στὸν ἐ - νε -
 - δύ - σα - σθε ἀλ - λη - λού - ι - α.
 "Ο - σοι εἰς Χρι - στὸν ἐ - βα - πτί -
 ἐ - βα - πτί - σθη - τε Χρι -
 - στὸν ἐ - νε -
 δύ - σα - σθε

Δόξα καὶ νῦν... Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Δύναμις. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. κτλ.

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ

Καὶ ἐν τῷ συγγράμματι ἡμῶν τῷ ἐπιγραφομένῳ «Ὀκτάτηξης», ἐν τῇ σελίδι «Χερουβικά», καταφερόμεθα κατὰ τῶν μελῶν τούτων, οὐ μόνον ὡς ἀτέχνων, ὡς ἀρρύθμων καὶ χυδαίων, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ ὡς ἀνοήτων, ὡς προκαλούντων εἰς ἄλλους μὲν τὸν ὕπνον, εἰς ἄλλους δὲ τὴν ἀδιαφορίαν· τὴν ἀγανάκτησιν δὲ καὶ τὴν ὀργὴν τῶν συνετῶν καὶ ἀρίστων πιστῶν τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος.

Μέλος τὸ ὁποῖον ἀφανίζει τὰς λέξεις καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀκούεται ἡ ἔννοια τοῦ ποιήματος καλεῖται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «μινυριστικὸν» καὶ ὡς τοιοῦτον «ἀποπτυστέον» δηλαδὴ «γιά πέταμμα».

Τούτου ἕνεκα ἡμεῖς ἐγράψαμεν αὐτὰ σύντομα καὶ ὁ λαὸς ἀκούων τὰς ὑψηλὰς ἐννοίας τοῦ ᾄσματος ἀθρόως φοιτᾷ, ὅπου ψάλλουσιν οὕτως καὶ οἰκοδομεῖται.

Τὰ ἐν Ἀνθολογίαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως Χερουβικά καὶ Κοινωνικά εἶναι μελοποιῖαι τοῦ ΙΘ' αἰῶνος ὅλως ἄτεχνοι. Οἱ λέγοντες ὅτι ταῦτα εἶναι ἀρχαίας Βυζαντινῆς τεχνῆς εἶναι ψεῦδοι. Οἱ μελοποιήσαντες αὐτὰ εἶναι οἱ χθεςσινοὶ ψάλλται τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης, ἀποθανόντες πρὸ 20 ἢ 30 ἐτῶν πρὸ ἡμῶν.

Εὐτυχῶς καὶ τὸ Δημοσιογραφικὸν ὄργανον ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια μετὰ φρονήσεως καὶ θρησκευτικοῦ πόνου καταπολεμεῖ τὰς μακρὰς ταύτας καὶ ἀτέχνους μελοποιίας.

Ἴδοὺ δὲ τί γράφει ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια τῶν Πατριαρχείων τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1906 σελ. 428.

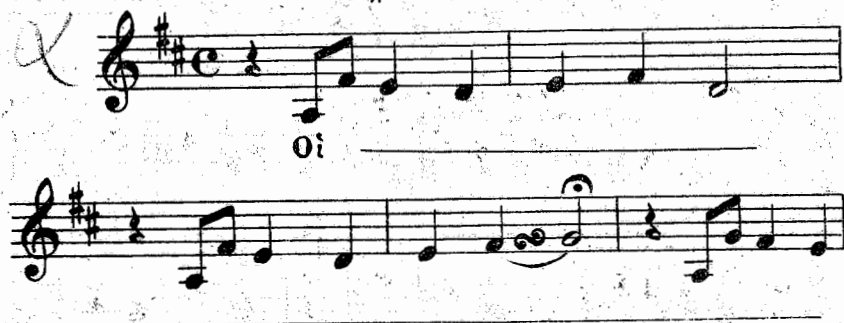
«Τὰ μελωδήματα τὰ μετενεχθέντα ὑπὸ τῶν τριῶν ἐξηγητῶν, ἰδίᾳ Χερουβικῶν καὶ Κοινωνικῶν εἶναι τοιαῦτα, ὥστε πρὸ τούτων ἴσταται τις ἐνεὸς ἀδυνατῶν ὅχι κάλλος τι καὶ ἰδέαν μουσικὴν νὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἀτέρμονος διεξοδικότητος αὐτῶν νὰ ἐξηγήσῃ, προξενούσης ἀληθινὸν ἱλιγγον καὶ ἀπελπισίαν».

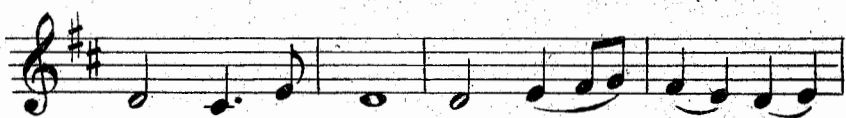
Εὐτύχημα ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῶν Πατριαρχείων καταδικάζονται τὰ ἔκλυτα ταῦτα μέλη. τὰ ὁποῖα κατασχύνουσι τὴν φιλοκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥτις ἐλάτρευσε τὸ Καλὸν ὡς θρησκείαν.

Προοίμιον - Εἰσαγωγή - Ἐνήχημα - ἀμβολὴ (Πίνδαρος) εἰς τὸ χερουβικόν, (τὸ λαϊκὸν λεγόμενον).

ἐν φωνῇ Βιολοντσέλου, βαρβίτου.

Ἦχος πλ. δ'

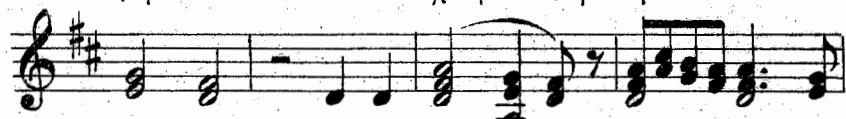

οι οι τὰ — χε - ρου -

βιμ — οι τὰ χε - ρου - βιμ μυ - στι -

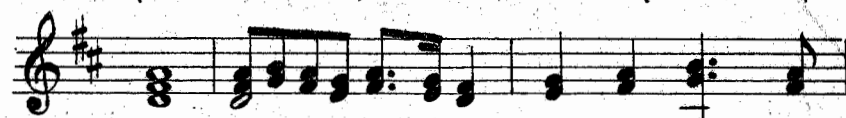
- κῶς — εἰ - κο - νί — ι - ζον - -

τες Καὶ —

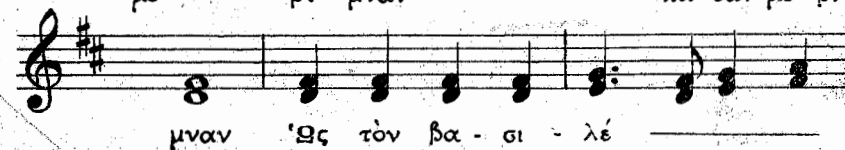
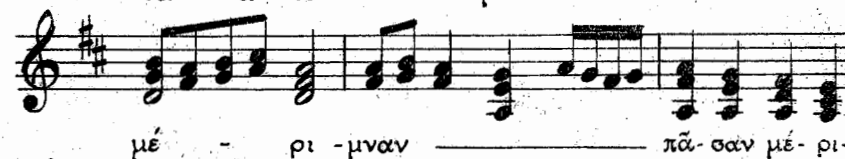
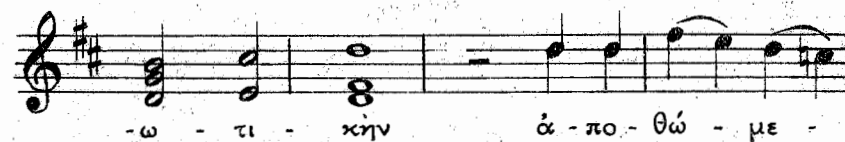
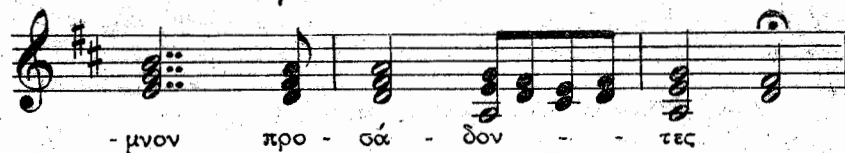
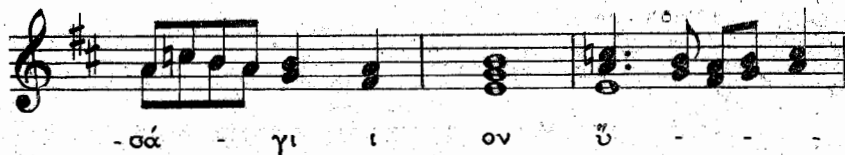
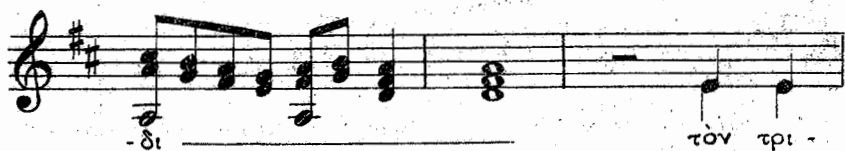
τῇ — ζω - ο - ποι - ᾷ — τρι -

- ἅ —

δι — τρι - ἅ —

-α τῶν ὁ - λω - ων ὑ - πο - δε - ξό - -

με νοι

Ἰερεὺς: Πάντων ἡμῶν. ἀμήν.... Χορός: Ἄ

μὴν ταῖς ἀγ - γε - λι -

καῖς ἁ - ο - ρά - τω δο - ρυ - φο - ρού -

-με - νον τά - ξε - σιν

τά - ξε - - σιν. Ἄλ - λη

λού - - - - - α

Ἦχος πλ. Α'

"Μινορε,,

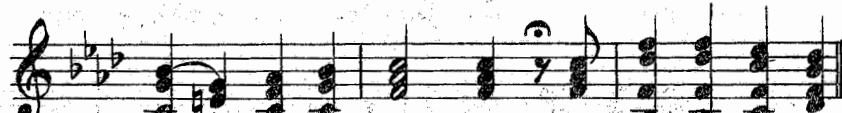
Πα - ρά - σχου Κύ - ρι - ε

Καὶ τῷ Πνεύ - μα - τὶ — Σου

Πα - τέ - ρα Υἱ - ὄν καὶ

ἄ - γι - ον Πνεῦ - μα Τρι - ᾶ - δα ὁ - μο -

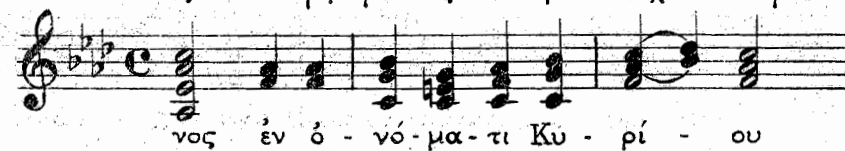
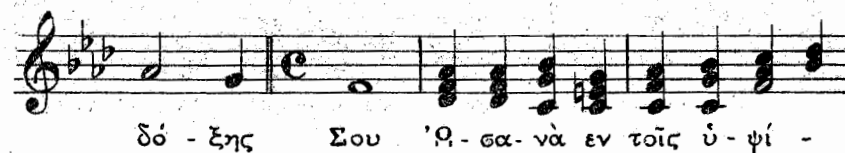
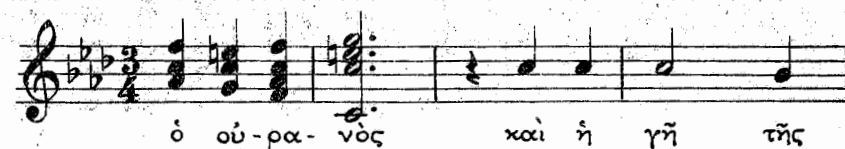
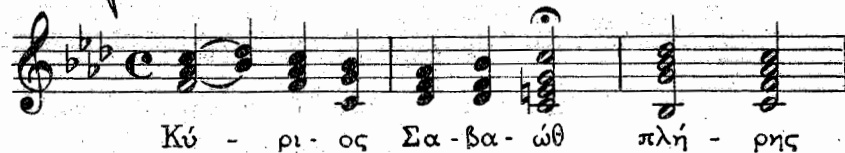
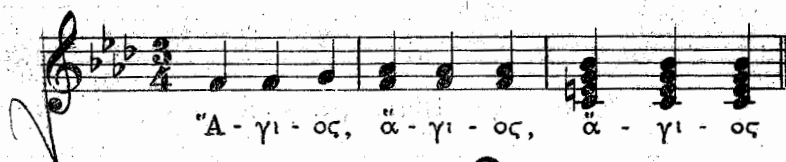
- ού - σι - ον καὶ ἁ - χώ - ρι - στον

Ἐ - λε - ον εἰ - ρή - νης θυ - σί - αν εἰ

- νέ - σε - ως. Καὶ με - τὰ τοῦ Πνεύμα - τος — Σου

ὦ - σα - νὰ ὁ ἐν τοῖς ὑ - ψί - - στοις.

Ἄ - μὴν. Ἄ -

μὴν.

Σὲ ὑ - μνοῦ - μὲν

Σὲ εὐ - λο - γοῦ - μὲν. Σοὶ εὐ - χα - ρι -

στοῦ - μὲν Κύ - ρι - ε καὶ δε - ό - με - θά -

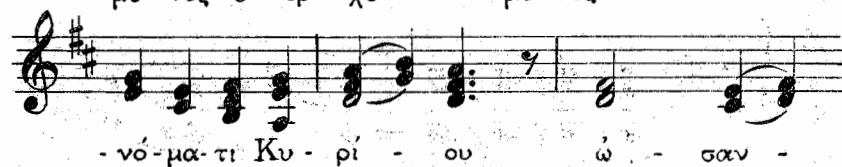
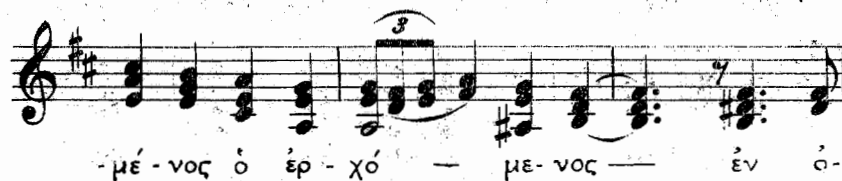
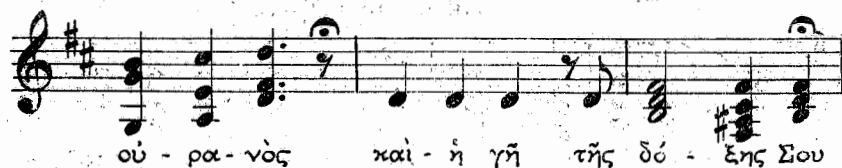
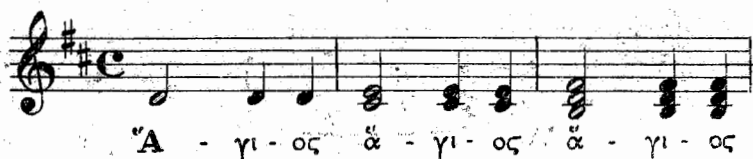
καὶ ἄλλως

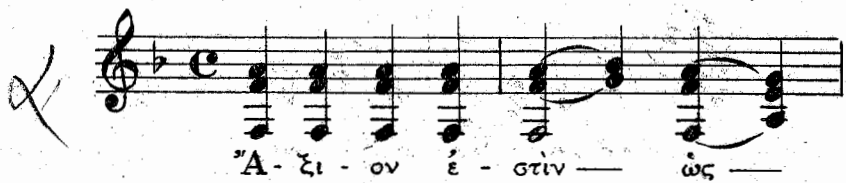
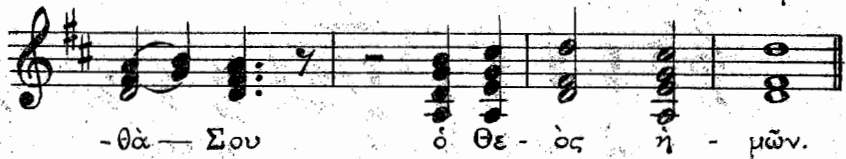
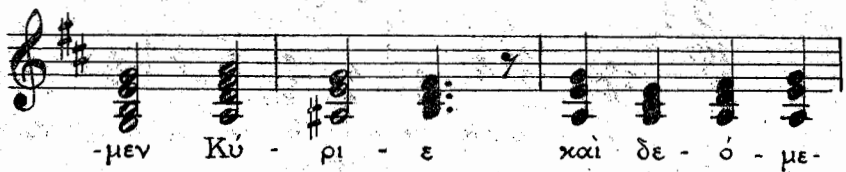
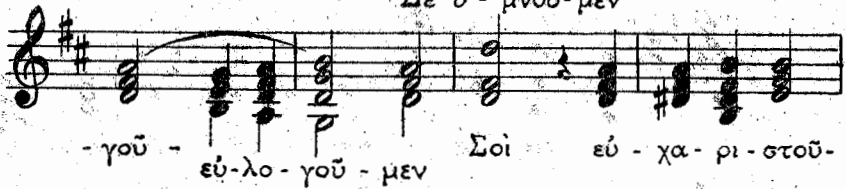
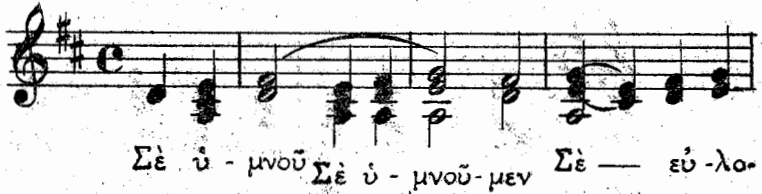
Σου ό θε - ός ἡ - μῶν.

καὶ. δε - ό - με - θά -

Σου.

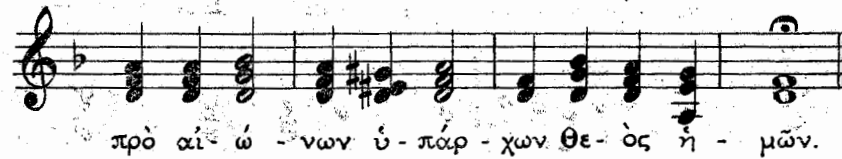
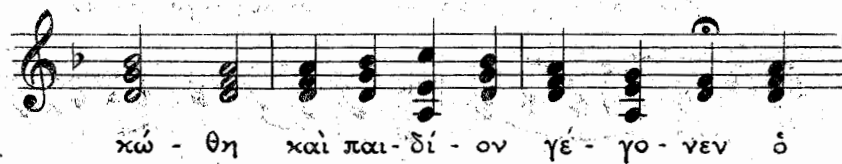
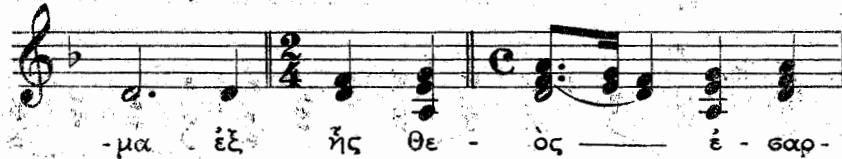
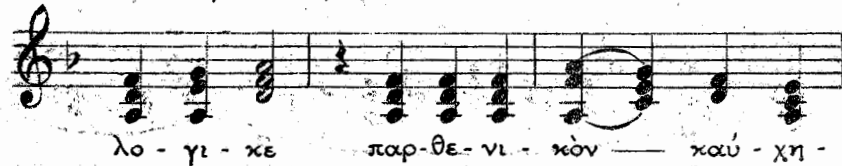
Πα-τέ- - ρα Υι-ὸν και ἅ - γι-ον
 Πνεῦ - μα Τρι - ἅ - δα ὁ - μο - ού - σι - ον
 και ἁ - χώ - ρι - στον Ἐ - λε - ον εἰ -
 - ρή - νης θυ - σί - αν αἰ - νέ - σε - ως.
 και με - τὰ τοῦ πνεύ - μα - τός Σου.
 Ἐ - χο - μεν πρὸς τὸν Κύ - ρι - ον.
 Ἀ - ξι - ον και δί - και - ον.

Σε τὴν Θεοτόκον τὴν ἁειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἑνδοξοτέραν ἁσυχρίτως τῶν

Σε - ρα - φὶμ τὴν ἀ - δι - α -
 φθό - ρως θε - ὄν Λό -
 - γον τε - κοῦ - - - σαν τὴν
 ὄν - τας θε - ο - τό - - - κον
 Σε με - γα - λύ - νο -
 με εν.
Πορῶς.
 Ἐ - πί Σοὶ χαί - ρει καὶ χά - ρι - τω - μέ - νη
 πᾶ - σα ἡ κτί - σις ἀγ - γέ - λων τὸ εὐ - στη -

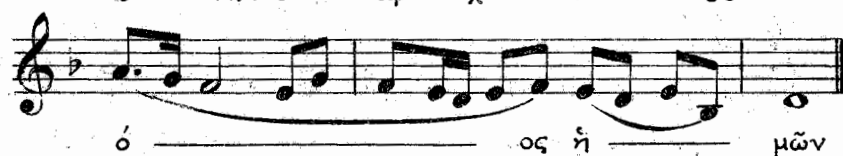
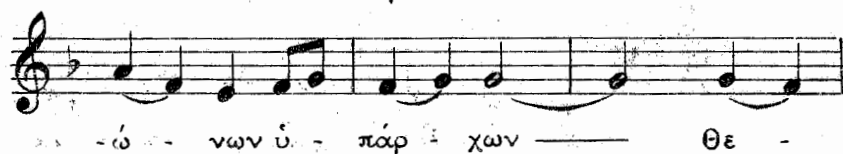
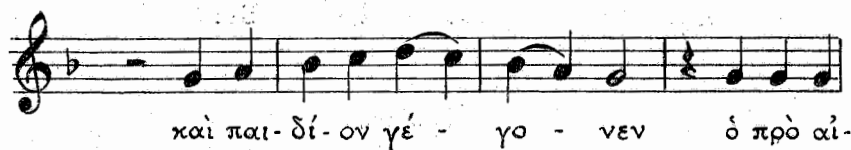
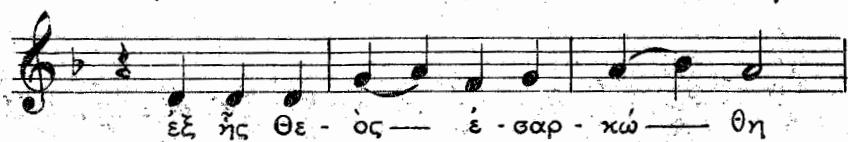

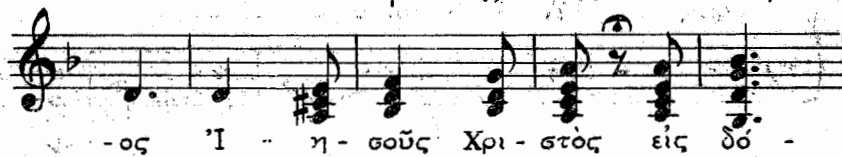
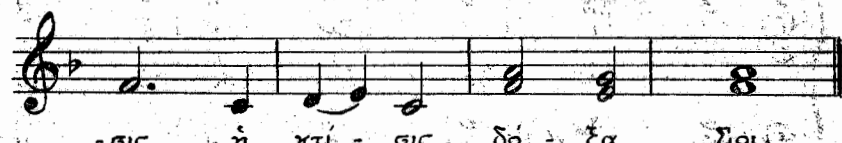
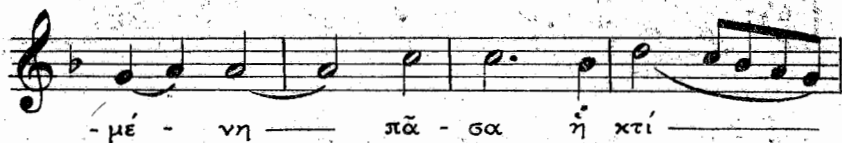
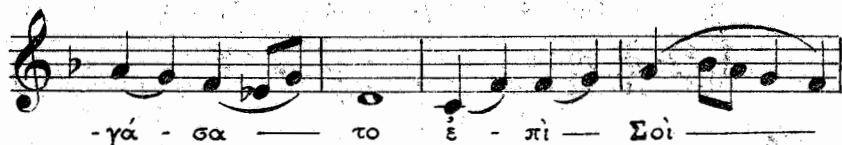
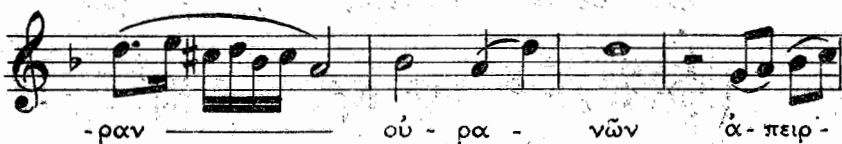
θρόνον ἐποίησεν ἡ - σε -
 — καὶ τὴν Σὴν γα - στέ - ρα πλα - τυ -
 - τέ -
 - ραν οὐ - ρα - νῶν — ἀ - πειρ - γά - σα -
 - το — ἐ - πί - Σοὶ —
 χαί - ρει κε - χα - ρι - τω -
 - μέ - νη — πᾶ -

-σα ή κτί
 - σις δό - ξα Σοι.

Πλάγιος Α'

'Ε - πι Σοι χαί - ρει κε - χα -
 - ρι - τω - μέ - νη πᾶ - σα ή κτί - σις —
 — ἀγ - γέ - λων τὸ σύ - στη - μα καὶ ἀν -
 θρώ - πων τὸ γέ - νος ἡ - γι - α -
 - σμέ - νε να - ἐ καὶ πα - ρά - δει - σε

-ξαν Θε - οῦ πα - τὸς Ἀ - μὴν

Εἰς ἁ - γι - ος, — εἰς Κύ - ρι -

- ος — Ἰ - η - σοῦς Χρι - στός —

εἰς δό - ξαν Θε - οῦ Πα -

- τὸς Ἀ - - μὴν —

Εἰς ἁ - γι - ος, εἰς Κύ - ρι - ος

Ἰ - η - σοῦς Χρι - στός — εἰς δό -

- ξαν Θε - οῦ Πα - τρός Ἀ - μὴν.

Εἰσαγωγή, ἀμβολή, ἐνήχημα, εἰς τὸ Κοινωνικόν « Ἀετός ».

Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν φωνῇ βαρβίτου, τὸ δὲ ἴσον τῶν βαρυφώνων ἐπὶ τοῦ κάτω
Λα (χαμηλῆς πέμπτης).

Ἀ - μὴν

τον Κύ - ρι -

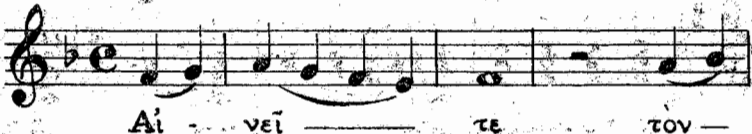
-ον ναὶ τὸν Κύ-ρι-ον ἐκ

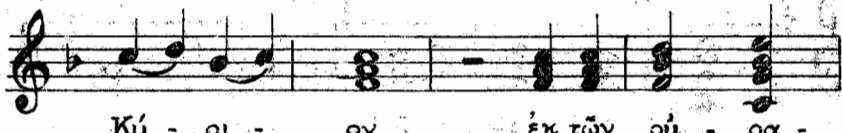
τῶν ἐκ τῶν οὐ -

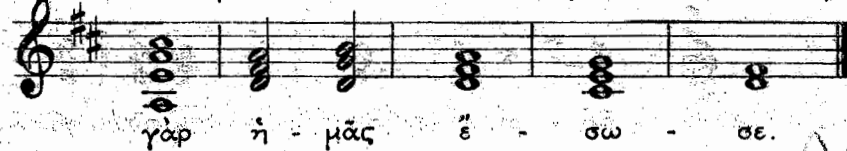
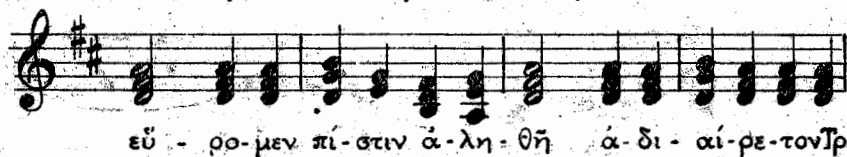
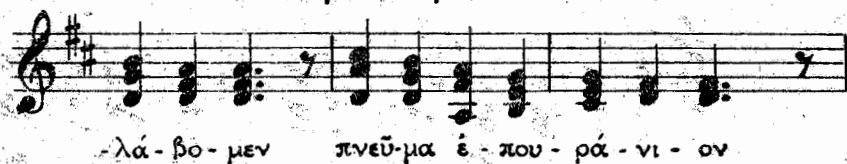
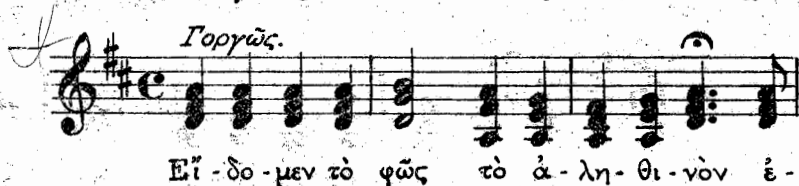
-ρα-νῶν ἀλ-λη-λού-ϊ - α.

Αἰ - νεῖ τε τον -

Κύ - ρι - ον ἐκ τῶν οὐ - ρα -

Εἰ - η τὸ ὄ - νο - μα Κυ - ρί ου εὐ -
 - λο - γη - μέ - νον ἅ - πὸ τοῦ νῦν
 καὶ ἕ - ως τοῦ αἰ - ὤ - νος
 Τὸ ὄ - νο - μα Κυ - ρί - ου εἰ -
 - η εὐ - λο - γη - μέ - νον ἅ - πὸ τοῦ
 νῦν καὶ ἕ - ως τοῦ αἰ - ὤ - νος. X

Ἦχος πλ. Α'

Εἶ - δο - μεν τὸ φῶς τὸ ἀ - λη - θι - νόν

έ-λά-βο-μεν πνεῦ-μα έ-που-ρά-νι-ον

εὖ - ρο-μεν πί-στιν ά-λη-θῆ ά-δι-αί-ρε-

-τον Τρι-ά-δα προ-σκυ-νούν-τες Αὔ-τη

γάρ ἡ-μᾶς εἶ

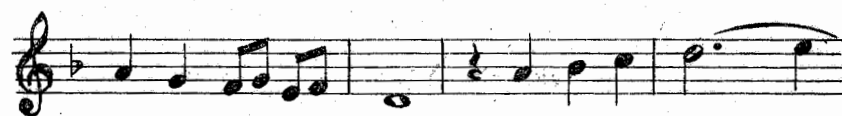
ἔω-θε

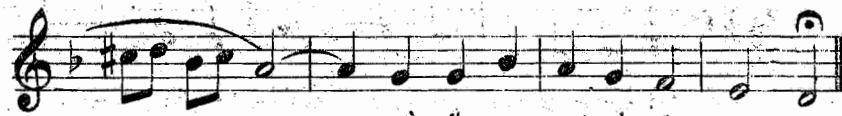
Εἴ-η τὸ ὄ-νο-μα Κυ-ρί-ου εὖ-

-λο-γη-μέ-νον ά-πό τοῦ νῦν καί εἶ-ως

τοῦ αἰ-ῶ-νος ά-πό τοῦ νῦν

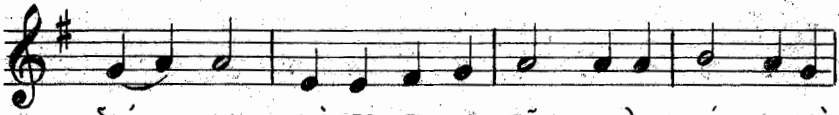
καί εἶ-ως τοῦ αἰ-ῶ-νος.

Ἀπολυτίκια κ.τ.λ.

Ἦχος Α'

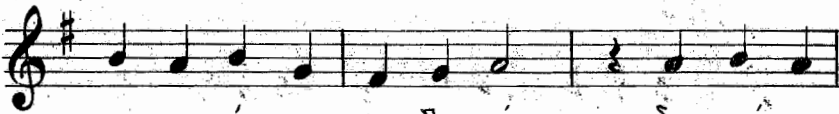
Τοῦ λί-θου σφρα-γι-σθέν - τος ὑ-πό τῶν ἰ-ού-

-δαί - ων καὶ στρα-τι-ω - τῶν φυ-λας-σόν - των τὸ

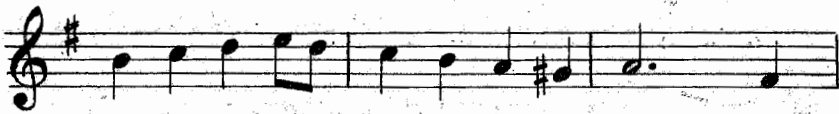
ἄ-χραν-τόν Σου σῶ - μα ἄ - νέ -

-στης τρι-ή - με ρος Σω-τήρ δω - ρού - με -

-νος τῷ κό-σμῳ τὴν ζω-ήν δι-ὰ τοῦ - το

αἱ δυ-νά- - - μεις τῶν οὐ - ρα - νῶν ε -

βό - ων Σοὶ ζω-ο-δό - τα. Δό - ξα τῇ

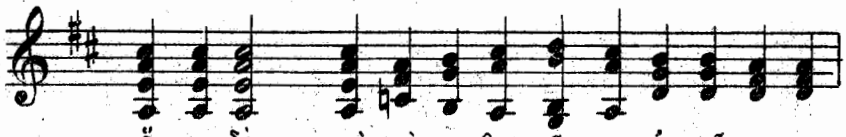

Ἀ - να - στά - σαι Σου Χρι - στέ δό - ξα τῇ
 βα - σι - λεί - α Σου δό - ξα τῇ οἱ -
 - κο - νο - μί - α Σου μό - νε φι - λάν - θρω - πε.

Ἦχος Β'

"Ο - τε κα - τῇλ — — — — — θες πρὸς τὸν θά - να - τον
 ἡ ζω - ἡ ἡ ἀ - θά — — — — — να - τος τό - τε τὸν Ἀ - δην
 ἐ - νέ - κρω - σας τῇ ἀ - στρα - πῇ τῆς θε - ο - τη - τος.

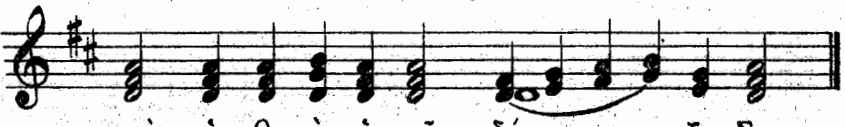
ὁ - τε δὲ καὶ τοὺς τε - θνε - ῶ - τας ἐκ τῶν κα - τα -

- χο - νί - ων ἁ - νέ - στη - σας πᾶ - σαι αἱ δυ - νά - μεις τῶν

ἐ - που - ρα - νί - ων ἐ - κραύ - γα - ζον. Ζω - ο - δό - τα Χρι -

- στε ὁ Θε - ὸς ἡ - μῶν δόξα Σοι

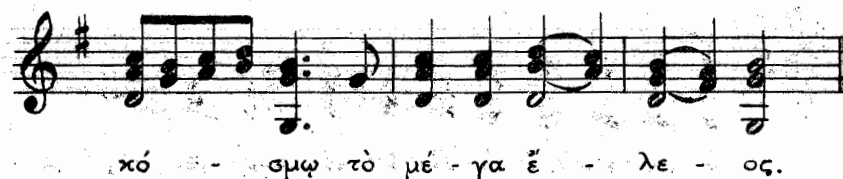
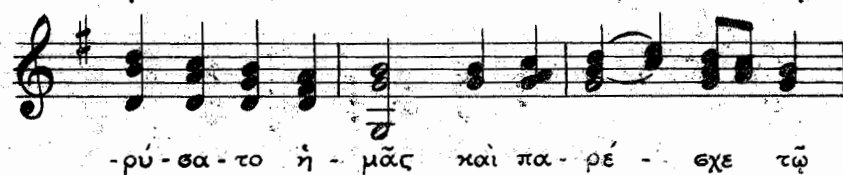
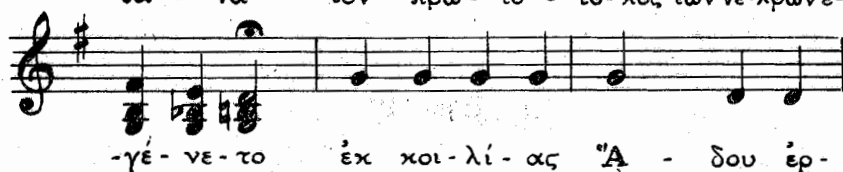
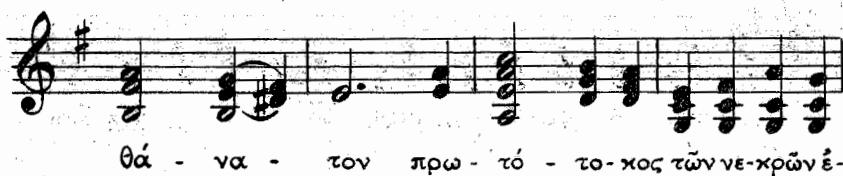
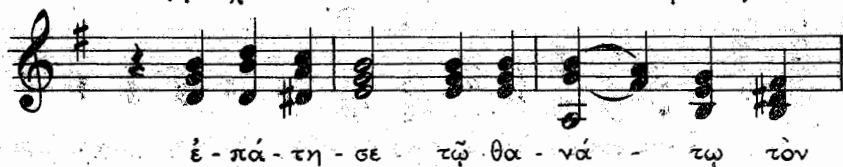
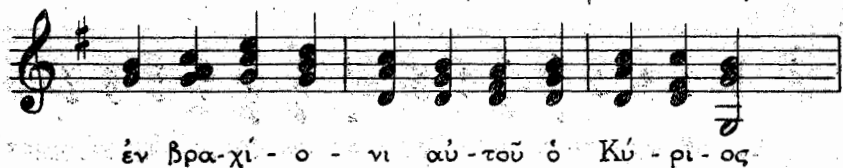
Ἦχος Γ'

Εὐ - φραί - νέ - σθω τὰ οὐ - ρά - νι - α

ἀ - γα - λι - ᾶ - σθω τὰ ἐ - πί - γει - α

Ἦχος Δ'

Τὸ φαι-δρὸν τῆς Ἀ-να-στά-

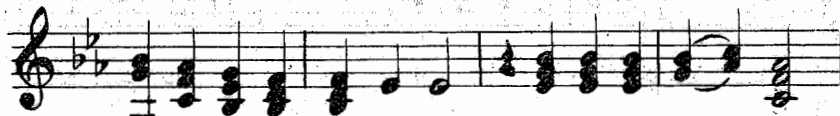
σε-ως κή-ρυγ-μα ἐκ τοῦ ἀγ-γέ-

λου μα-θοῦ-σαι αἱ τοῦ Κυ-ρί-

-ου μα-θή-τρι-αι καὶ τὴν προ-γο-γι-κὴν ἁ-πό-

-φα-σιν ἁ-πορ-ρι-ψᾶ-σαι τοῖς Ἀ-πο-στό-λοις

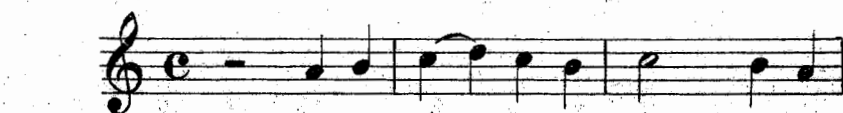

καυ-χῶ-με-ναι ἑ-λε-γον Ἐ-σχύ-λεν-ται ὁ

θά-να-τος ἡ- γέρ- θη Χρι-στός ὁ Θε- ὤς δω-
 -ρού-με-νος τῷ κό- σμῳ τὸ μέ-γα ἔ- λε - ος.

Ἦχος πλ. Α'

Τὸν συ- νά - νάρχον λό - γον Πα-
 - τρι καὶ Πνεῦμα - τι τὸν ἐκ Παρ-θέ - νου τε-χθέν -
 - τα εἰς σω-τη-ρί - αν ἡ - μῶν ἁ - νυ - μνή-σω -
 - μεν πι - στοὶ καὶ προ-σχυ-νή-σω - μεν ὅ - τι ἡϋ-
 - δό - κη - σε σαρ - κι ἁ - νελ - θεῖν ἐν τῷ Σταυ- .

-ρῶ καὶ θά - να-τον ὁ - πο-μεῖ - ναι

καὶ ἐ - γεί - ραι τοὺς τε-θνε - ῶ - τας ἐν

τῇ ἐν - δό - ξῳ Ἁ - να-στά - σαι αὐ - τοῦ.

Ἦχος πλ. Β'

Ἀγ-γε-λι - καὶ δυ-νά - μεις ἐ - πὶ τὸ

μνῆ-μα Σου καὶ οἱ φυ-λάσ-σον-τες ἅ - πε - κρώ-θη-

-σαν καὶ ἱ - στα-το Μα-ρί - α ἐν τῷ τά - φῳ ζη-

-τοῦ - σα τὸ ἄ - χραν - τόν Σου σῶ -

μα ἑ - σκύ - λευ - σας τὸν

Ἄ - δην μὴ πει - ρα - σθεῖς ὑπ' αὐ - τοῦ ὑ - πην -

τη - σας τῇ Παρ - θεῖ - νῳ δω - ρού - με - νος

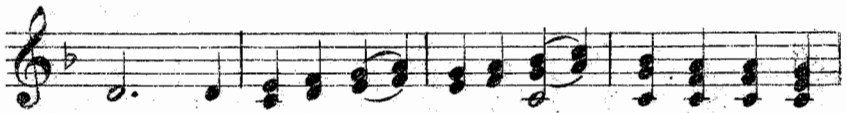
τὴν ζω - ῆν ὁ Ἀ - να - στάς ἐκ τῶν νε -

κρῶν Κύ - ρι - ε δό - ξα Σοι

Ἦχος Βαρὺς.

Κα - τέ - λυ - σας τῷ Σταυρῷ Σου τὸν θά - να -

- τὸν ἡ - νέ - ω - ξας τῷ Λη - στῇ τὸν Πα - ρά δει -

-σον τῶν Μυ-ρο-φό-ρων τὸν θρη-νον με-τέ-βα-

-λες καὶ τοῖς Σοῖς Ἀ-πο-στό-λοις κη-ρύ-τειν ἐ-πέ-τα-ξας

ὅ-τι ἀ-νέ-στης Χρι-στε - ὁ Θε-ὸς πα-

ρέ-χων τῷ κό-σμῳ τὸ μέ-γα ἔ-λε-ος

Ἦχος πλ. Α

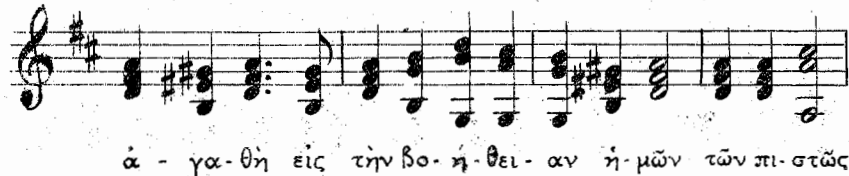
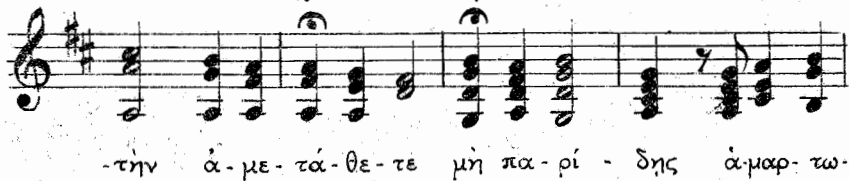
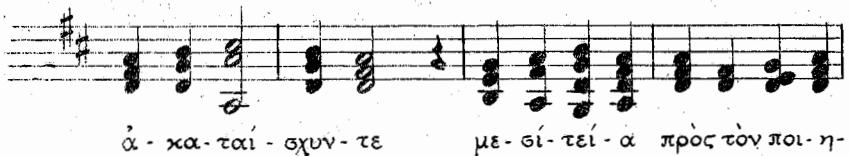
Ἐξ ὑ-ψους κατήλ-θες ὁ εὐ-σπλα-

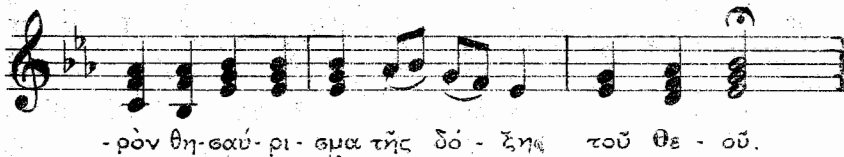
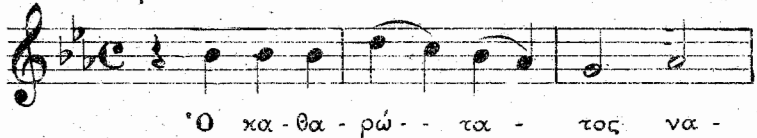
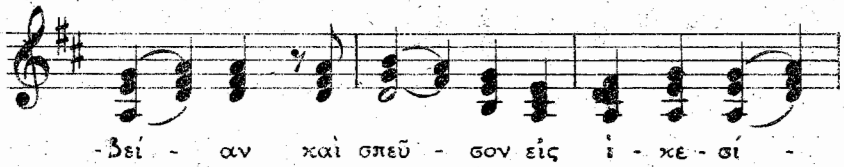

-χνος τα-φήν κα-τε-δέ-ξω τρι-ῇ - με -

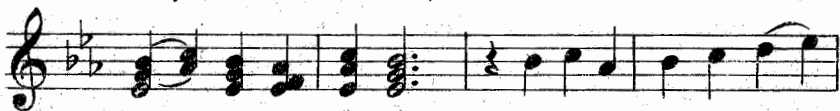
-ρον ἵ-να ἡ-μᾶς ἐ-λευ-θε-ρώ-σῃς τῶν πα-

Σή-με-ρον εἰ-σά-γε-ται ——— ἐν τῷ

οἱ-κῶ Κυ-ρί-ου τὴν χά-ριν σὺν εἰ-σά-

γου-σα τὴν ἐν Πνεύ-μα-τι θεῷ ——— ψ—

ἣν ἄ-νυ-μνοῦσιν ἄγγε-λοι Θε-οῦ Αὐ-τῇ ὑ-

-πάρ-χει ——— σκη-νὴ ἐ-που-ρά-νι-ος.

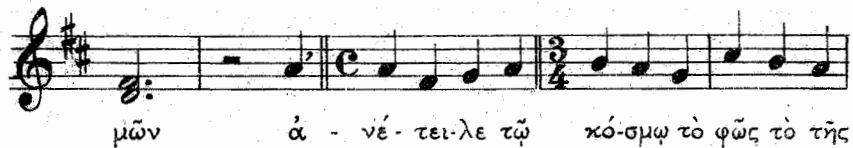
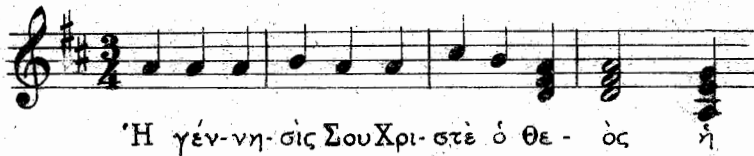
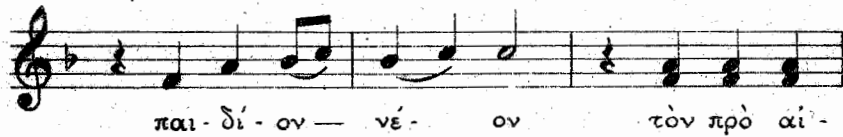
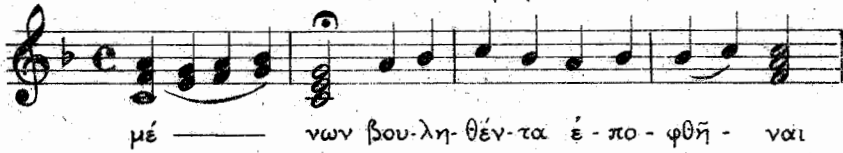
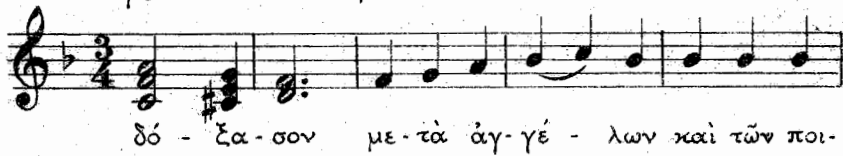
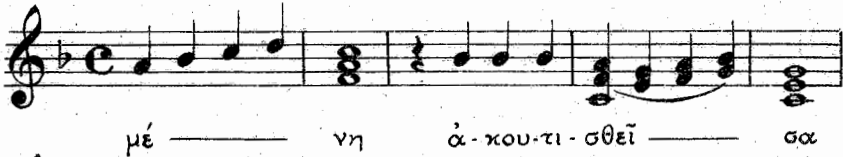
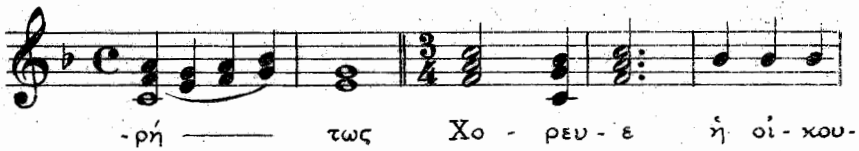
Ἡ Παρ-θέ-νος σή-με-ρον

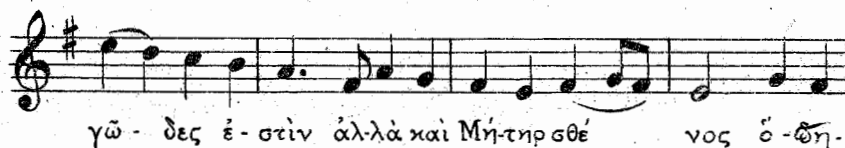
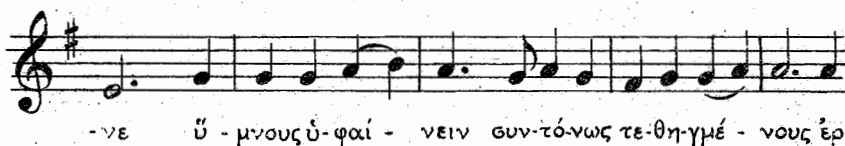
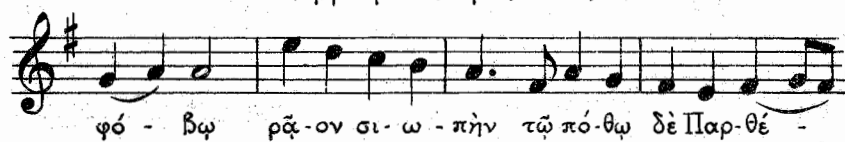
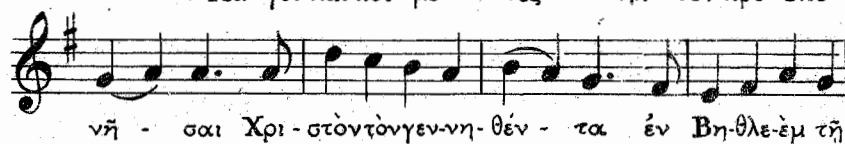
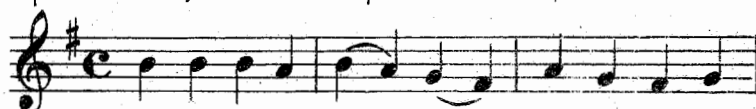
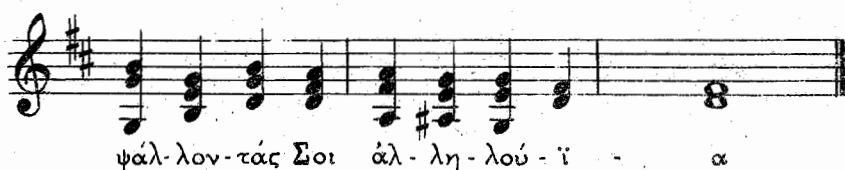
τὸν προ-αι-ώ-νι-ον λό-γον ἐν σπη-

-λαί-ω ἔρ-χεται ἁ-πο-τε-κεῖν ἁ-πορ-

γνώ-σε-ως· ἐν αὐ-τῇ γὰρ οἱ τοῖς
 ἄ-στροις λα-τρεύον-τες ὑ-πὸ ἄ-στέ-ρος ἐ-δι-
 δά-σκον-το Σὲ προ-σκυ-νεῖν τὸν ἡ-λι-ον —
 τῆς δι-και-ο-σύ-νης καὶ Σὲ γι-νώ-σκειν ἐξ
 ὕ-ψους Ἀ-να-το-λὴν Κύ-ρι-ε δό-ξα Σοι
 Ἐκ γὰ-στρός πρὸ Ἐ-ω-σφό-ρου ἐ-
 γεν-νη-σὰ Σε ὦ-μο-σε Κύ-ρι-ος καὶ οὐ
 με-τα-με-λη θῆ-σεται. Σῶ-σον ἡ-μᾶς Υἱ-ὲ Θε-

 πέ-φυ-κεν ἡ προ-αί - ρε-σις δι - δου.

 Λύ - τρω - σιν ἁ - πέ -

 στει - λε Κύ - ρι - ος τῷ λα - ῶ

 τῷ λα - ῶ - Αὐ -

 - τοῦ Ἑ - ξα - νέ - - τει - λε - φῶς

 τοῖς ἐν σκύ - - τει κα - θεύ - δου -

 σι καὶ ἡ - νέ - ω - ξεν ἡ - μῖν

 τῆς σω-τη-ρί - - ας τὴν ὁ - δὸν

Σή - με - ρον ὁ Χρι - στός ἐν Βη - θλε - ἐμ γεν -

νᾶ - τει ἔκ Παρ - θῆ - νου Σή - με - ρον ὁ ἄ - ναρ - χος ἄρ -

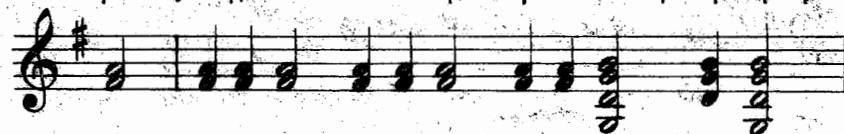
χε - ται καὶ ὁ Λό - γος σαφ - κοῦ - ται. Αἱ δυ - νά - μεις

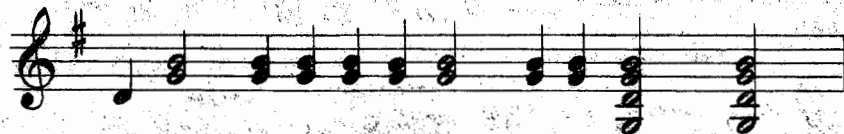
τῶν οὐ - ρα - νῶν ἀ - γάλ - λον - ται καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀν -

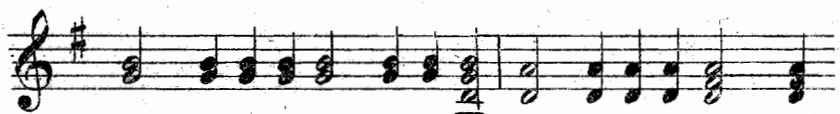
θρώποις εὐ - φραί - νε - ται. Οἱ μά - γοι τὰ δῶ - ρα προσφέ - ρου -

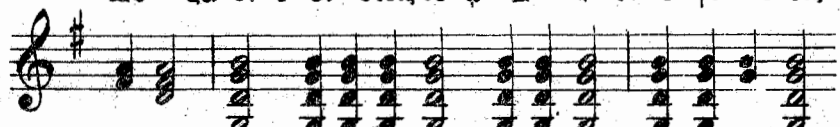
σιν οἱ ποι - μέ - νες τὸ θαῦ - μα κη ρύτ - του - σιν

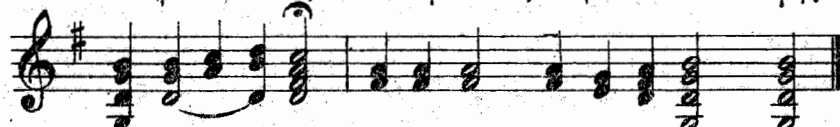
Ἡ - μεῖς δὲ ἀ - κα - τα - παύ - στως βο - ῶ - μέν :

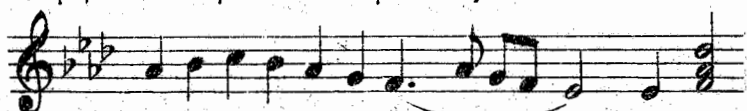
Δό - ξα ἐν ὑ - ψί - στοῖς θε - ῶ Δό - ξα ἐν ὑ - ψί - στοῖς

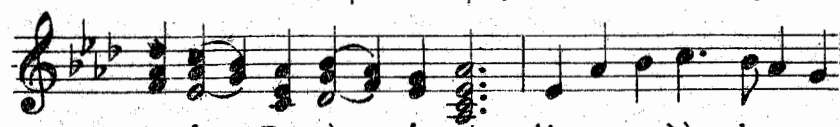
θε - ῶ Δό - ξα ἐν ὑ - ψί - στοῖς θε - ῶ καὶ ἐ - πί γῆς

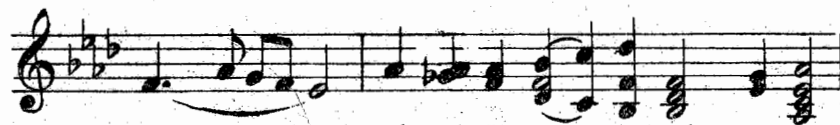
εἰ - ρή - - νη ἐν ἀν - θρώ - ποις εὐ - δο - κί - α.

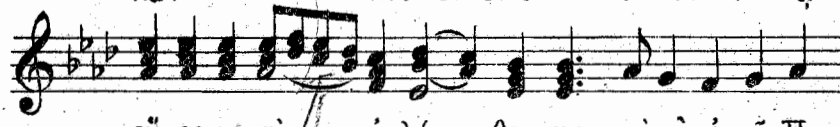
Ἐ - πε - σκέ - ψα - το ἡ - μᾶς ————— ἐξ ὑ -

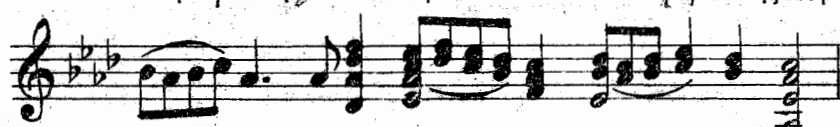
φους ὁ — Σω - τήρ — ἡ - μῶν Ἀ - να - το - λή ἀ - να - το -

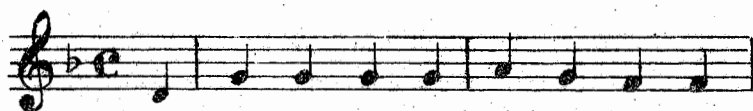
λῶν ————— καὶ οἱ ἐν σκό - τει καὶ σκι - ᾶ

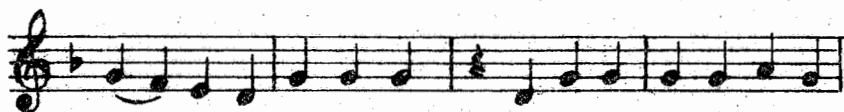
εὐ - ρο - μεντήν — ἀ - λή — θει - αν καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρ -

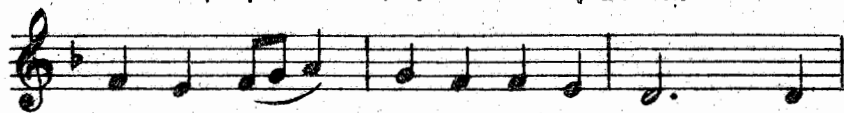
θέ - νου ἐ - τέ - χθη ————— ὁ Κύ - - ρι - σς.

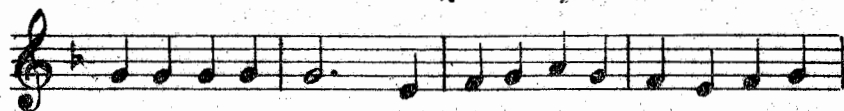
Μορ- φην ἁ - ναλ-λοι - ὡ - τως ἄν - θρώ -

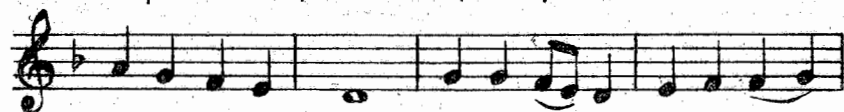
- πί - νην προ-σέ-λα-βες Θε-ὸς ὧν κατ' οὐ-σί-αν

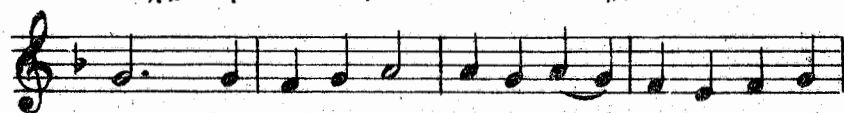
πο - λυ - εὐ σπλα-χνε Κύ - ρι - ε Καὶ

νό-μον ἐκ-πλη-ρῶν πε - ρι-το-μὴν θε-λή-σει κα-τα-

δέ-χη σαρ-κι - κὴν ἵ - να παύ-σης τὰ σκι-ώ -

-δη καὶ πε-ρι-έ - λης τὸ κά - λυ-μα τῶν πα-

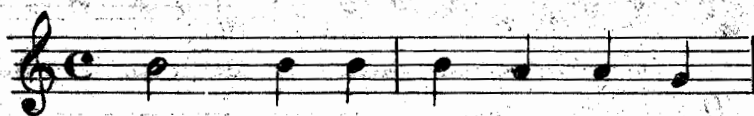

θῶν ἡ - μῶν Δό - ξα τῇ ἁ - γα-θό-τη-τι τῇ Σῇ.

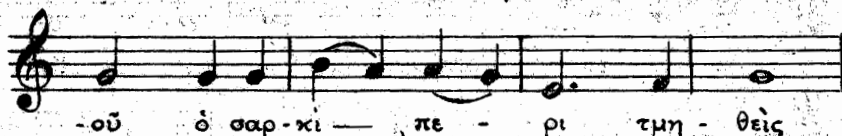
Δόξα τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου.
μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον

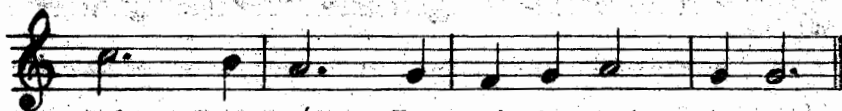
Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει. Καὶ βροτῶν τὰ
πταίσματα ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει. Δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον
κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ κτίστου Ἱεράρ-
χης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης τῶν μυστηρίων Θεοῦ.

Σῶ - σον ἡ - μᾶς υἱ - ἐ θε -

- οὔ ὁ σαρ - κί — πε - ρι τμη - θεῖς

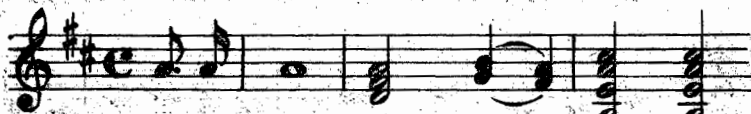

ψαλ - λον - τας Σοι ἀλ - λη - λού - ῖ - α.

Χερουβικόν

Ἦχος Δ'

Ἀφιεροῦται τῷ φίλῳ Θεοδώρῳ Ψυχίτσα.

Ἄ - γι - α οἱ τὰ — χε - ρου -

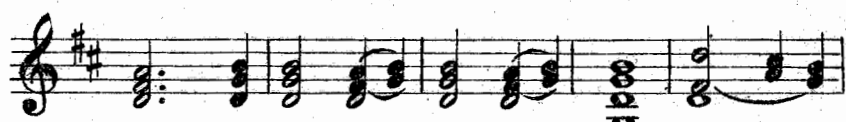

βίμ

μυ

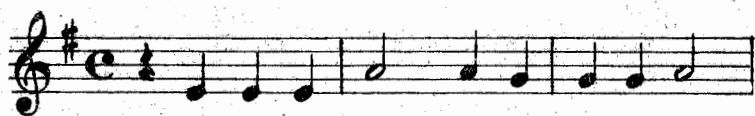
 -δον τες πα
 σαν τήν βι-ω - τι - κήν
 ἅ - πο - θῶ με θα
 με ρι - μναν
 ὡς τὸν βα-σι- λέ α τῶν ὁ
 λων ὑ-πο-δε-ξό- με - νοι ταῖς ἁγ-
 γε - λι - καὶς ἁ - ο - ρά

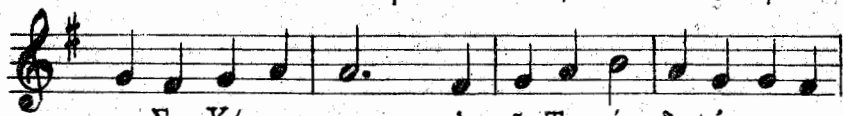
- τως δο - ρυ - φό - ρού - με - νον τά —

— ξε - σιν. — Ἀλ - λη - λού - ῖ - α.

Ἐν Ἰ - ορ - δά - νη βα - πτι - ζο - μέ -

νου Σου Κύ - ρι - ε ἡ τῆς Τρι - ά - δος ἐ - φα - νε -

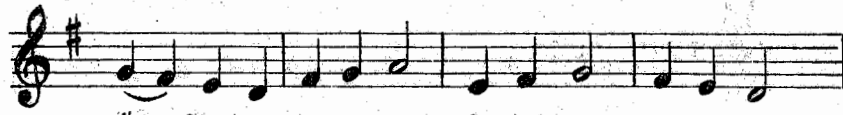
ρώ - θη προ - σκύ - νη - εις τοῦ γάρ γεν - νή - το - ρος

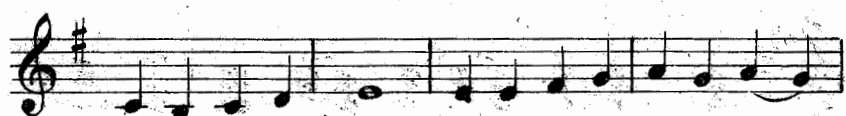
ἡ φω - νή πρὸς σέ μαρ - τύ - ρει Σοι ἁ - γά - πη τὸν

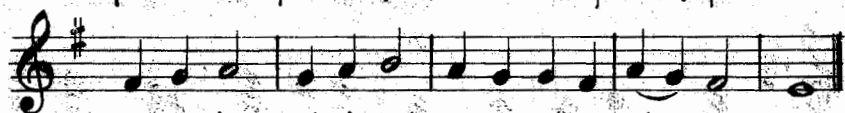
Σε Υἱ - ὄν — ὁ - νο - μά - ζου - σα καὶ τὸ Πνεῦ - μα ἐν

εἰ - . δει πε - ρι - στε - ρᾶς ἐ - βε - βαι - ου τοῦ λο -

- γου τὸ ἁ-σφα-λές ὁ ἐ-πι-φα-νεις Χρι-στὲ

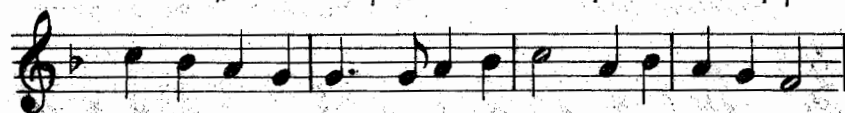
ὁ Θε-ὸς καὶ τὸν κό-σμον φω-τί-σας δό - ξα Σοι

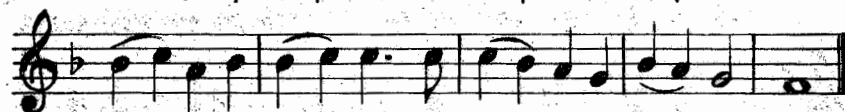
Ἐ-πε-φά - νης ἡ - με - ρον τῇ οἰ-κου-μέ -

νη καὶ τὸ φῶς Σου Κύ - ρι - ε ἐ-ση-μει-

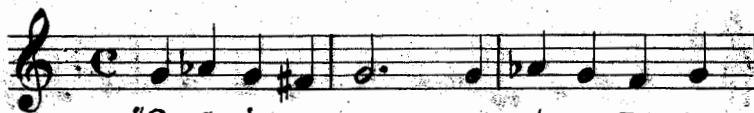

ώ-θη ἐφ' ἡ-μᾶς ἐν ἐ-πι-γνώ-σει ὑ-μνοῦντας ὡς

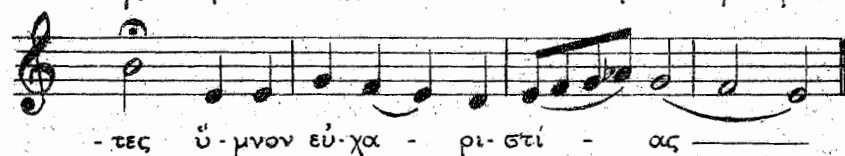
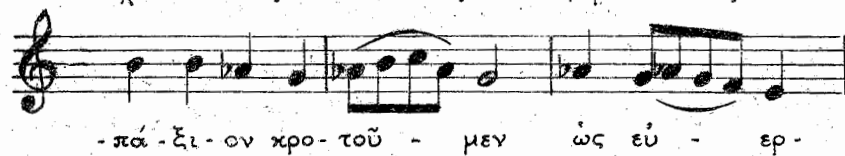
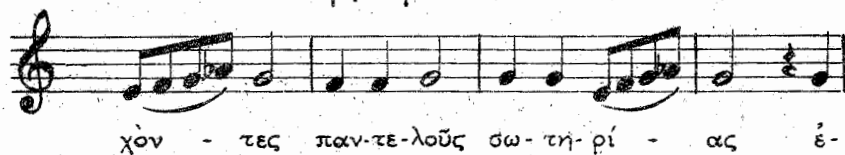
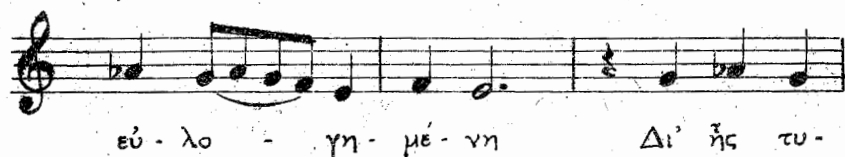
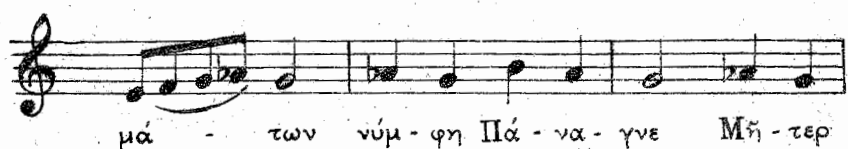

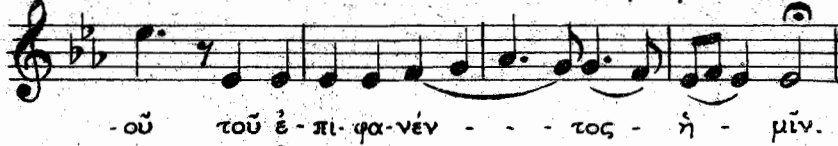
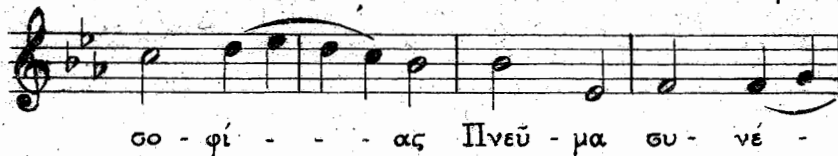
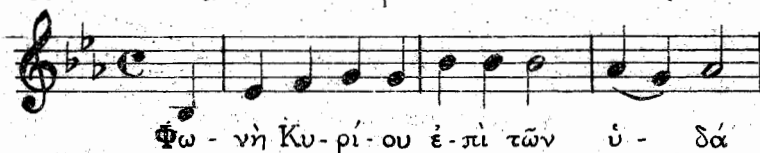
ἡλ - θες ἐ - φά - νης τὸ φῶς τὸ ἀ-πό - σι - τον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με, σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ· τὸν πρωτόπλαστον.

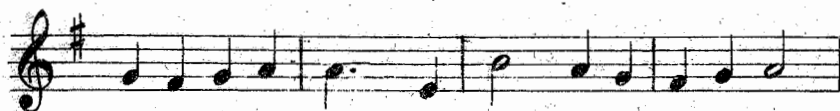
Ὁ τῶν ὑ-περ νοῦν τοῦ τό-κου Σου θαυ-

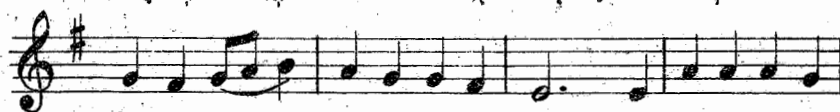

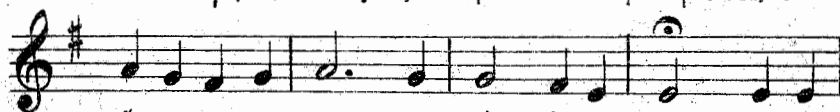
Ὁ μὴ-τραν παρ-θε-νι-κὴν ἁ-γι-ά-

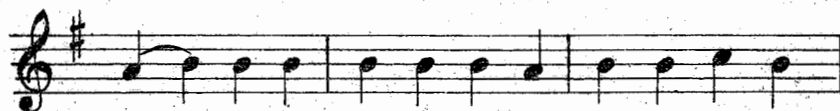
σας τῷ τό-κῳ Σου καὶ χεῖ-ρας τοῦ Συ-με-ὼν

εὐ-λο-γὴ-σας ὡς ἔ-πρε-πε προ-φθάσας καὶ νῦν

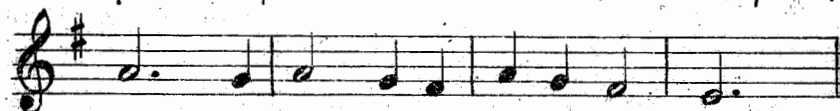
ἔ-σω-σας ἡ-μᾶς Χρι-στὲ ὁ Θε-ὸς ἄλλ' εἰ-

-ρή-νευ-σον ἐν πο-λέ-μοις τὸ πο-λί-τευ-

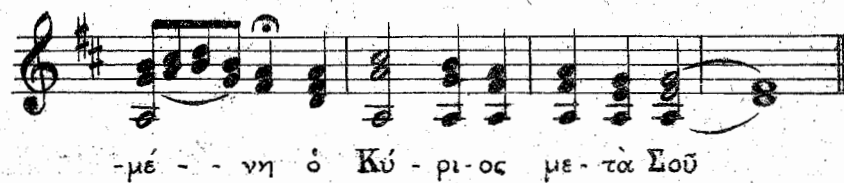
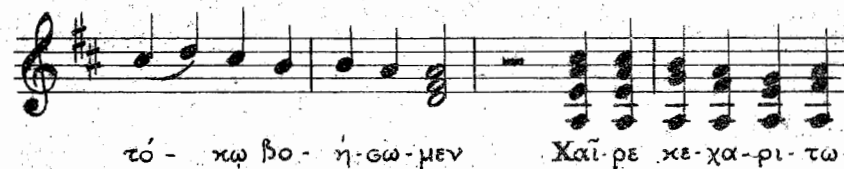
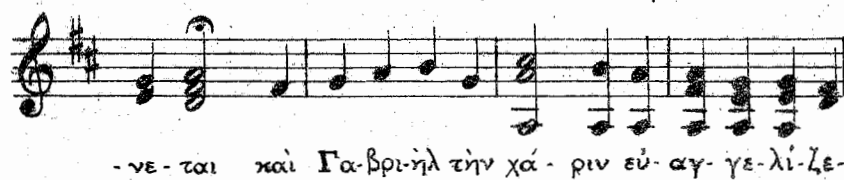
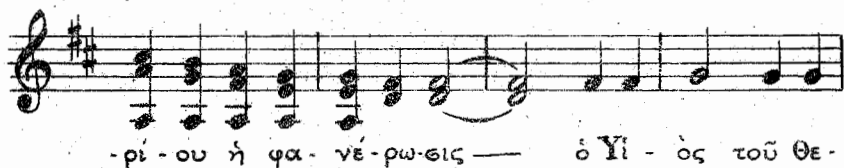
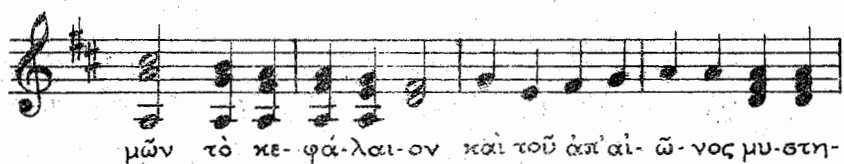
-μα καὶ κράταί-ω-σον βα-σι-λεῖς-οὺς ἡ-γά-πη-

σας ὁ μό-νος φι-λάν-θρω-πος.

Σή-με-ρον τῆς σω-τη-ρί-ας ἡ

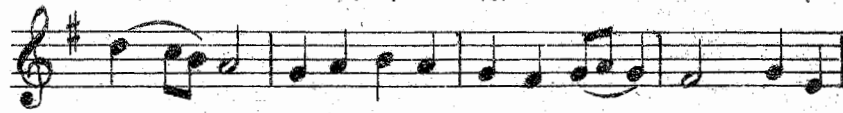
Εὐ-αγ-γε-λί - ζου - γῆ χα - ρὰν με -

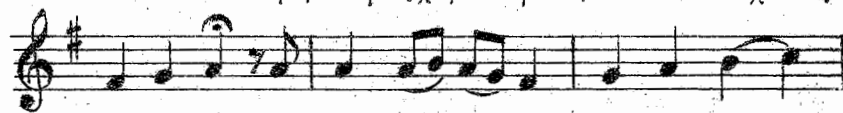
γά - λην αἰ - νεῖ - τε οὐ - ρα - νοὶ Θε - οῦ τὴν

δό - ξαν. Ὡς ἐμ-ψύ - χῶ Θε-οῦ — κι-βω-τῇ ψαυ-

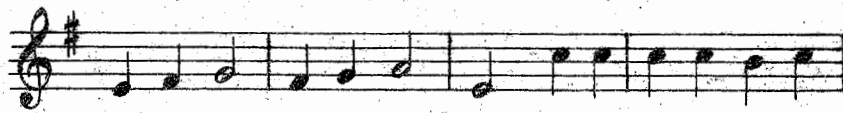
-έ - τω μη-δα-μῶς χεῖρ ἁ - μν - ή - των χεί-λη

δὲ πι-στώv τῇ Θε-ο-τό-κῃ ἁ-γι-γῇ -

τως φωνήν τοῦ ἁγ-γέ-λου ἁ-να-μέλ-πον-τα. ἐν ἁ-

γαλ-λι - ά - σει βο - ά - τω χαϊ-ρε κε-χα - ρι - τω -

-μέ - νη ὁ Κύ - ρι - ος με - τὰ Σοῦ. —

Τῇ ὑ - περ - μά - χῳ στρα - τη - γῶ τὰ
 Ὁς λυ - τρω - θεῖ - σα τῶν δει - νῶν εὐ -

νι - κη - τή - ρι - α' Ἄ - να -
 - χα - ρι - στή - ρι - α'

- γρά - φω σοι ἡ πό - λις Σου Θε - ο - τό - -

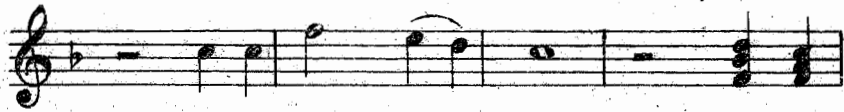
κέ: Ἀλλ' ὡς ἔ - χου - σα τὸ κρά - τος

ἀ - προ - σμά - χη - - - τον ἐκ παν -

τοί - ων με κιν - δύ - νων ἔ - λευ - θέ - ρω - σον

ἰ - να κρά - ζω - Σοι. Χαῖ - ρε

νύμ - φη ἁ - νύμ - φευ - τε.

Διατάξεις Ερωτημάτων Για Ευχαριστήριο Έγγραφο

- 1) Τι είναι χριστιανική πίστη, αγία
 και διακονία αυτής (ερωτηματολόγιο 1-2-3)
- 2) Τι ο ύψιστος νόμος της πίστεως (ερωτ. 4-5-6)
- 3) Τι είναι ουσιώδες (ερωτ. 8)
- 4) Τι είναι μαθήματα και διδασκαλίες
 της πίστεως διακονίας αυτής
 (ερωτ. 9-10)
- 5) Τι είναι άπληστον (ερωτ. 15)
- 6) Τι είναι αίσθημα και ηθική
 (ερωτ. 17)
- 7) Τι είναι αίσθημα - αρετή του Θεού
 (ερωτ. 18)
- 8) Τι είναι έργο του Θεού στην
 (ερωτ. 19-20)
- 9) Τι είναι έργο - αρετή του Θεού
 (ερωτ. 21)
- 10) Πώς πρέπει να φέρουμε το
 το Θεό και να είμαστε
 (ερωτ. 24)
- 11) Ποιόν είναι το μαθήματα της
 της πίστεως, της (ερωτ. 26)

- 12) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 27 & 28)
- 13) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 29)
- 14) Si uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 31 & 32) -
- 15) Si uqigopon uoi uqigopon (copy 36)
- 16) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 37)
- 17) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 38)
- 18) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 40)
- 19) Si uqigopon uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon uoi
uoi uqigopon uoi uqigopon (copy 43)
- 20) Si uqigopon uoi uqigopon, uoi uqigopon
uoi uqigopon uoi uqigopon.
-